Amcabey

DİRENCİLİ _ MELİHAT

— Dertlerinizin hepsini şu deftere not ettim, çare bulmağa çalışacağım!

— Fakat ömrünüz yetmez bayım!

— Merak etmeyin, bir oğlum, iki torunum var!..

3 - 10 - 945

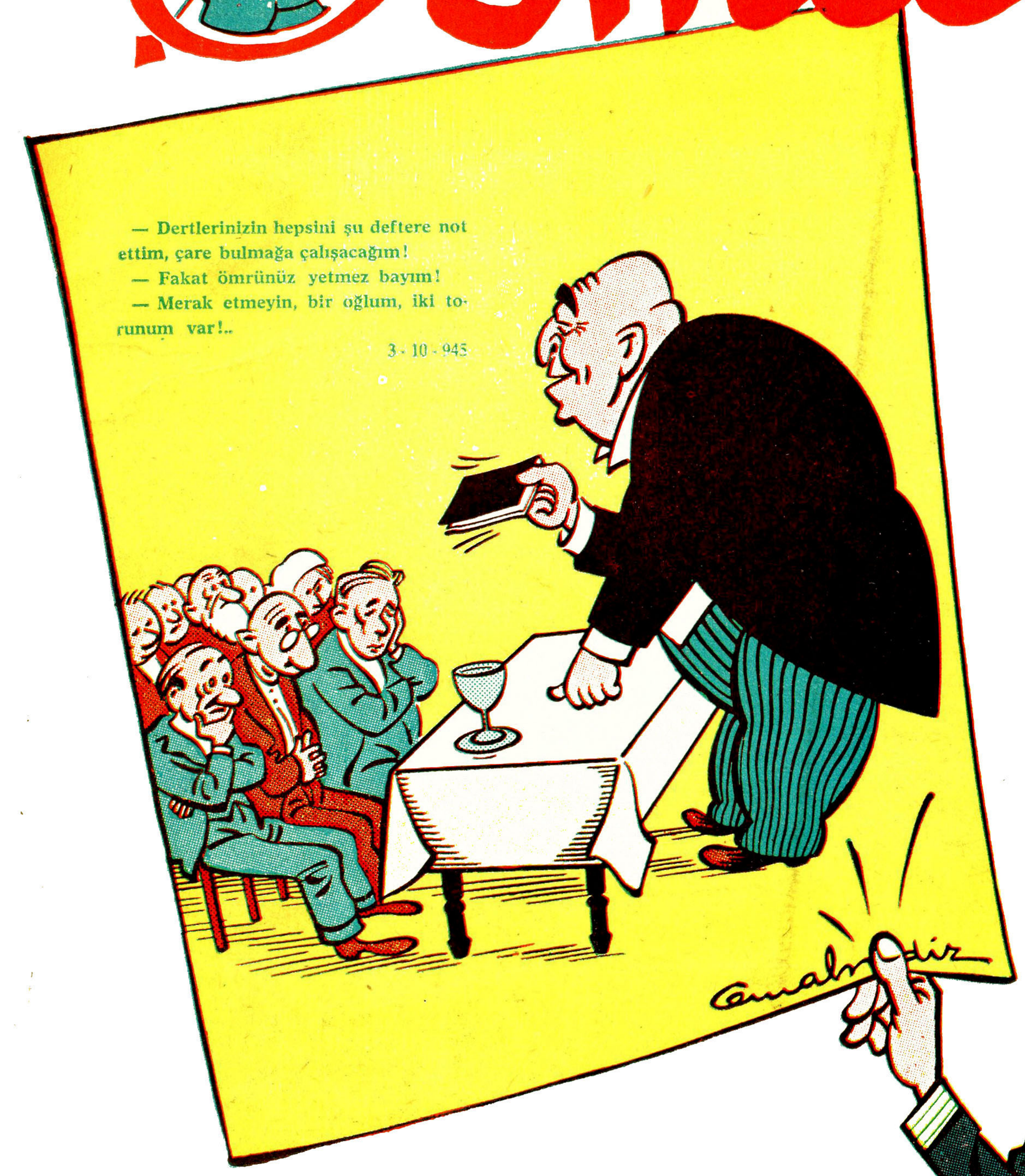

AYRILIŞININ 17. YILINDA

CEMAL NADİR SAYISI

CEMAL NADİR — Yıllar geçiyor ama, bizim karikatürün modası geçmiyor!

Amcabey Haftalık Politik - Sosyal Mizah Gazetesi

YIL: 1, CİLT: 1, SAYI: 19, 26 Şubat 1964 Çarşamba

İLK KURUCUSU :

CEMAL NÂDİR GÜLER

SAHİBİ :
Bülent Hikmet ŞEREN
Yazı İşleri Müdürü :
Mustafa YALÇINER
Sekreter :
Beyhan ŞEREN

ADRES : Cağaloğlu, Himaye-i Etfal Sokak, Emek Han, Kat: 2, No: 21.
ABONE BEDELİ : Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira.
İLÂN FİATI : Kapak içi santimi 20, iç sayfalar 30 liradır.

YAZARLARI :

M. Samim AKAY
Kenan AKINCI
Şakir BALKI
Necdet Rüştü EFE
Azmi Nihad ERMAN
Burhan ESEN
Orhan KEMÂL
Güzin SAYAR
Namık Kemal ŞENAY
Bülent Hikmet ŞEREN
Vedat ÜRETÜRK

ÇİZERLERİ :

Zeki BEYNER
Cavid ÇEVİKUS
Orhan ENEZ
Mustafa EREMEKTAR
Yurdagün GÖKER
Yurdaer KALAYCI
Necmi RIZA
Burhan SOLUKÇU
Bülent ŞEREN
Cemil YÜREKLİ

★ **Bu sayının iç dizgi ve baskısı ERCAN Matbaasında, Kapak baskısı KARADENİZ Matbaasında yapılmıştır.**

ÖMÜR

PASTA, ŞEKERLEME VE TATLILARINI

YİYENİN
ÖMRÜ ARTAR

nefîs çeşitlerimizle emrinizdeyiz.

ÖMÜR PASTAHANELERİ

Nişantaşı Rumeli Caddesi — Telefon : 48 09 91
Aksaray M. Kemal Paşa Cad. 31 — 21 23 66

(Amca : 56)

Amcabey

4 MART 1964 günü akşamına kadar

BİR YILLIK ABONE OLAN

OKUYUCULARINA

Aboneye başladıkları tarihten

Önceki bütün sayılarını

BEDAVA GÖNDERİYOR

Bir yıllık (52 sayı) abone bedeli : 50 lira.

YIL : 1
26
ŞUBAT
1964

Amcabey

CİLT : 1
SAYI : 19
100
KURUŞ

★ HAFTALIK POLİTİK - SOSYAL MİZÂH GAZETESİ ★

YAŞAYAN CEMAL NADİR

Maksim Gorki,

«Çok gülenler çok ıstırap çekenlerdir!»

Demiş...

Cemal Nadir Güler,

«Ben nâdir gülerim...»

Diyordu...

Bu onun hiç ıstırap çekmediğini ya da pek az acı duyduğunu mu gösterir dersiniz?

Ben sanmıyorum! Cemal Nadir'in mizâcındaki sükûnet, olsa olsa, ıstırapları sür.atle yaşayıp, hayatına sindirmesinden ve bu sorumluluğu üzerinden atabilmişliğin huzuruna kavuşmasındandır...

İnanmış adamdır Cemal Nadir... Neden geldiğini ve nereye gitmesi gerektiğini bilerek yaşamıştır. Ayaküstü söylediği sözlerde bile, bu taşkın inancın açıkça ifadeleştiğini görüyoruz:

«İdeal, diyor, insanda tıpkı diğer unsurlar gibi beşikten mezara kadar ayni mâna ve kıymeti taşıdıkça idealdir. Yoksa hayatın şekillerine göre kalıp değiştirirse, elbiseden, kunduradan farkı kalmaz!»

Aramızda olsaydı, bugünkü politikacılarımızın kafalarında dolaşan ideallere de «şapka» diyebilirdi Cemal Nadir!

★

Yarın, aramızdan ayrılışının on yedinci yılı! Fakat hâlâ içimizde yaşadığını hissetmiyor muyuz?

O ayrılırken demokrasimiz bir yaşında bile değildi. Cemal Nadir bu yazının ortasında gördüğünüz karikatürü ile, demokrasinin «yedisinde neyse yetmişinde o» olacağını bize söyleyerek gitmişti. Hem de ne kadar sade bir dille!

O'nun san'at, fikir ve hattâ şahsiyet tarafını, çoğunuz duymuş ya da görmüşsünüzdür. Cemal Nadir'i öğmek için, bunların hepsini aşan bir tarafı vardır ki, onu belirtmeye çalışacağım.

Çatlaya patlaya derisi dökülen eski kundurasından çorapsız ayağının çıplak tenini göstermek istemiyen Cemal Nadir, Babıâli'ye, bu çıplak teni siyah çini mürekkeple boyayarak girmiştir. Ve...

Ömrünü, onu bu şartlara mahkûm eden insanlar uğrunda tüketmiş, onları seve seve yaşayarak, seve seve gitmiştir.

Toplumumuz, daha çok Cemal Nadir'lere muhtaçtır!

Bülent Hikmet ŞEREN

— Kimdir, nedir, neyin nesidir, nereden gelir, nereye gider, söyleyemiyor...

— O halde bizim gazetelerin yazdığı demokrasidir bu!

AMCABEY ÜNİVERSİTEDE

Aşağıdaki karikatür, Amcabey'in 1942 de çıkan ilk sayılarında neşredilmiştir.
Gençler! Aradan 22 yıl geçti. Amcabey'e ve onun yaratıcısına hak veriyorsanız, Cemal Nadir'in mezarına bir çiçek gönderiniz...

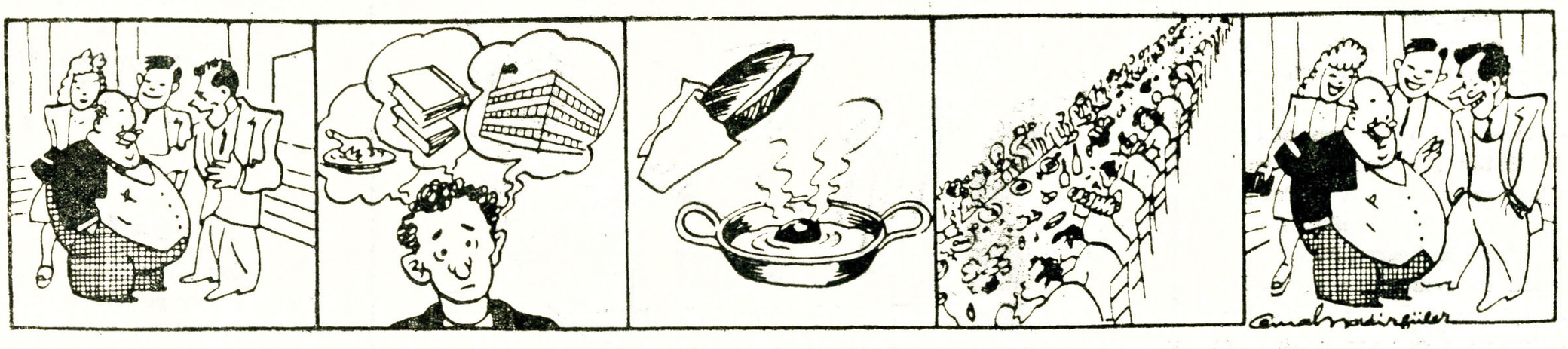

— Üniversitede yeni bir kantin açılıyor Amcabey...

... Malûm ya bizim bir derdimiz de karın doyurmaktır...

... Alâminüt yemeklerden artık illâllah diyen iki bin talebe...

... Bu kantinde her gün ucuz ve temiz yemek yiyecekler!...

A. B. — Artık kimse de «Yüksek tahsil karın doyurmuyor!» diyemiyecek!

REİSLE KONUŞMA

Numan Uzaklıgil

Bizim mahallenin en büyük derdi susuzluktur. Şu ihtiyar kürenin dörtte üçü su ile kaplı olduğu halde, bizim mahalleye bir damlası bile nasip olmamış nedense...

Bir semt elektriksiz kalabilir. Gaz yakmak suretiyle «idareyi maslahat» etmek kabildir. Gaz bulamazsanız, mum veya çıra yakmakla bu işin üstesinden gelebilirsiniz.

Gazsız, elektriksiz, hattâ ekmeksiz kalmak olağan şeydir. Ama susuzluk... Susuzluğun ne demek olduğunu okuyucularımız çok iyi bilirler. Biz gelelim hikâyemize:

Semtin bu çok önemli derdini ilgililere duyurmak için hayli zorluk çekildi. İlkin Belediye başkanına mahalle adına bir mümessil gönderildi. Fakat başkanı görmek kabil olmadı.

Mümessil arkadaşlar Allahın günü belediye binasına taşındılar. Nihayet kapıcı Zeynel onları başkan muavinlerinden birine götürmüş.

Reis muavini işlerin çokluğundan bahsederek arkadaşımızı Fen işleri müdürüne havale etmiş.

Fen işleri müdürü şikâyeti dinledikten sonra elini sallamış:

— Bu ara, bu kabil işlerle uğraşmağa vaktimiz yok, diye cevap vermiş. Daha önemli dâvalarla meşgulüz. Görmüyor musunuz, seçim arifesindeyiz. Ne olacağı belli değil...

Bütün bir mahalle halkı seçim yüzünden susuzluk çekiyordu. Seçimlerin pek de faydalı bir şey olmadığı sonucuna varmıştık.

Bir gün kahvede oturuyorduk Konuşma konusu her zamanki gibi susuzluktu. Herkes Belediye Başkanı ile konuşma imkânlarını araştırmaktaydı. İçimizden biri mümessil olarak emekli subay Ali Riza Dengeli'yi göndermemizi teklif etti:

— Ali Riza bey sert, zorlu bir adamdır, dedi. Kapıcının hakkından o gelir...

Ali Riza Dengeli'yi mahallede tanımayan yoktu. Üşütmüş gibi her zaman kısık, korkunç bir sesi vardı. İşlerini gördürmek için bilhassa bu kaba, otoriter sesinden faydalanmasını bilirdi. O berbat sesi işitmemek için en kestirme yol, herifin dediğini yapmaktı.

Bütün bunlardan başka Ali Riza beyin yüksekten atmak âdeti vardı.

— En sevdiğim şey top atışıydı, derdi. Bütün gün siperde otura otura insanın canı sıkılır. Toplar gürlemeye başladı mıydı, akşamın nasıl olduğunu anlıyamazdık...

Emekli subayın evine gittik. Durumu anlattık. Çabucak razı oldu:

— Ben ne yapar yapar Belediye Başkanını görürüm, dedi. Kapıcı beni başkanın odasına bırakmıyacak ha? Ben nice kaleler fethetmiş adamım... Bir kapıcı parçasıyla mı başa çıkamıyacağım?..

Ali Riza Dengeli iki saat sonra döndü. Neşesiz ve yüzü asıktı. Daha karşıdan bu işi başaramadığını anlamıştık.

İkinci olarak dam aktarıcısı ve olukçu Mevlût Keskin bu işe atandı. Tuttuğunu koparır, güçlü kuvvetli bir adamdı. Mahalleli yağmur sularını toplamakla su ihtiyacını karşılamak zorunda kaldığı için Mevlût Keskin'in mesleği epeyce para getiriyordu. Bu sebeple mahallede itibarı vardı.

Akşama doğru o da döndü. Yüzünde açıktan açığa bir neş'e okunuyordu. Yanına yaklaşıp sorduk:

— Nasıl görüşebildin mi?

— Hayır, konuşamadık... Fakat adamcağızı öyle bir korkuttum ki, sormayın! Benim odasına pencereden girmeğe çalıştığımı görünce kendini dar attı dışarı...

Meğer dam aktarıcısını kapıcı Zeyel içeriye bırakmayınca, odaya pencereden girmeyi düşünmüş ve merdivenini alıp gelmiş.

Biz bu başarısızlıktan umutsuzluğa düşmedik. Başka çareler aramağa başladık. Bu arada mahalle halkından Kenan Malkoç lâfa karıştı:

— Mevlût Keskin'i göndermekle büyük hatâ ettik, dedi. Bu işin içinden çıkacak adam gürültücü patırtıcı olmaktan ziyade, kurnaz, akıllı olmalıdır. Ben muhasebeci Yusuf İşeri'nin gönderilmesini teklif ediyorum...

Yusuf İşeri mahallemizin en aydın ve okumuş adamlarından biridir. Muhasebeciyi çağırttık, meseleyi ona da açtık. Kabul etti ve hemen ayni gün, belediyeye gitti.

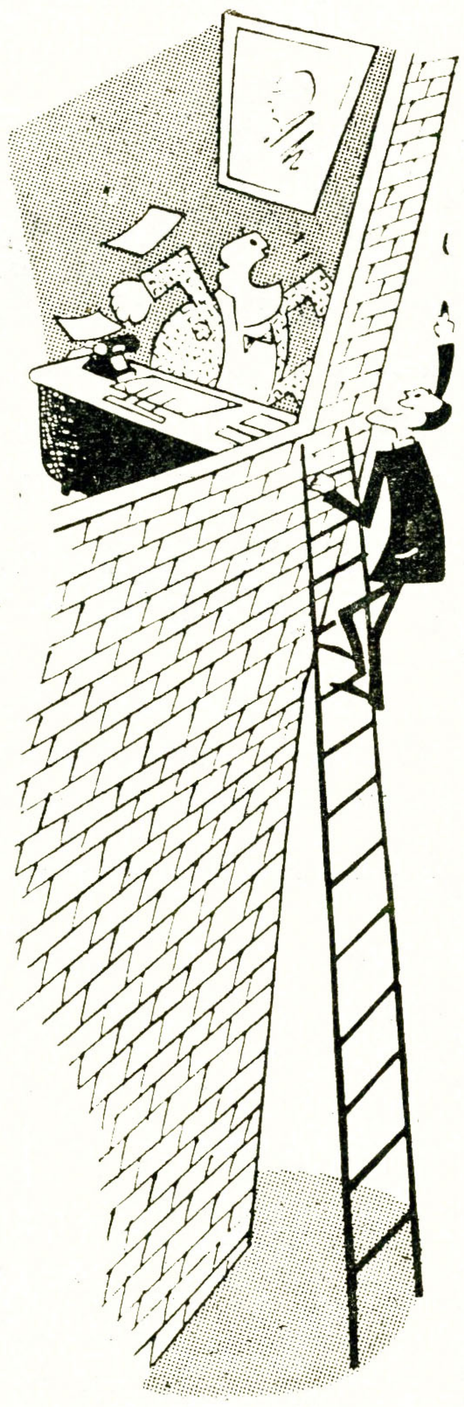

Hepimiz sabırsızlıkla bekliyorduk. Vakit bir hayli geç olmuştu. Yusuf İşeri hâlâ görünürlerde yoktu. Biraz sonra küçük bir çocuk bir pusula getirdi. Muhasebeci şunları yazıyordu: «Bekliyorum. Ümidimi kesmedim... Bana bir paket sigara gönderin.»

Daireler kapandıktan çok sonra İşeri göründü. Sorduğumuz sorulara istemiye istemiye cevap verdi. O söylemeden de biz durumu anlamıştık zaten...

Tekrar ne yapılması gerektiğini düşündük. Nihayet arkadaşlardan Mustafa Çıracı söz aldı:

— Bu işi ben halledeceğim, dedi.

Hepimiz merakla sorduk:

— Nasıl halledeceksin?

— Nasıl mı? Belediye Başkanına kalabalık bir heyet halinde gideceğiz. Kapıcı bizleri göğüsleyince onu bir kaçımız yakalayıp zararsız hale getirecek... Bizler de elimizi kolumuzu sallaya sallaya içeriye gireceğiz. Anlaşıldı mı arkadaşlar?

Hep bir ağızdan:

— Mükemmel! diye bağrıştık. Bir de bunu tecrübe edelim. Sahi hiç hatırımıza gelmemişti...

Uzatmıyalım, ertesi gün yola çıktık. Mustafa Çıracı'nın ne şekilde hareket edeceğini merak ediyorduk. Kazasız belâsız Belediyeye geldik. Tabiatiyle kapıcı bizi gene reisin odasına sokmak istemedi. Fakat güçlü kuvvetli üç arkadaşımız bir punduna getirip kapıcının yanına sokuldu ve onu kıskıvrak tuttu.

Böylelikle biz mahalle mümessilleri reisin odasına girmeyi başarmıştık. İçerde bizi kalemi mahsus şefi karşıladı. Ne istediğimizi sordu.

Mustafa Çıracı:

— Memleketimizin iftiharı sevgili başkanımızı mahalle halkı namına selâmlamağa geldik, dedi. Lûtfen kendisine haber verir misiniz?

Adam hemen bitişik odaya koştu. Kısa bir süre sonra güleç bir yüzle döndü:

— Reis bey sizlerle görüşecekler, dedi. Buyurun...

Reis bizi ayakta karşıladı. Ayrı ayrı yer gösterdi.

Mustafa Çıracı:

— Sayın başkanım, diye söze başladı. Biz filânca mahalle sakinleri, sizin şahsınızda kıymetli bir idareciyi, şehrimizin bütün ihtiyaçlarını en ufak teferruatına kadar düşünen eşsiz bir idareciyi selâmlarız. Ancak sizin sayenizde mahallemize su getirileceğine inanıyoruz...

Reis:

— Evet, evet, dedi. Mahallenizde su tesislerinin inşaatı için gereken tahsisat kararını alacağım. Hiç merak etmeyin... Su geldikten sonra yapılacak çeşmeden ilk defa ben su içeceğim...

Uzun lâfın kısası, mahallemizde su tesisleri yapılmasına başlandı. Pek yakında suya kavuşacağımıza inanıyoruz... Fakat Belediye Başkanının açılış merasiminde bulunabileceğini hiç sanmıyorum. Zira işittiğimize göre yakında Avrupa'da bir tetkik seyahatine çıkacakmış...

Koalisyon devri!

※

Dalgın âlim

İlim adamı yüz numaraya girdi. Epey bir süre geçtikten sonra saatine baktı. Aradan yarım saat geçmişti.

Kendi kendine şöyle söylendi:

— Tuhaf şey, acaba buraya ne yapmağa gelmiştim?

AMCABEYLE HASBIHÂL

Değişti insanlar, düşünce hırsa,
Ne söz para eder, ne başka birşey...
Kıyamet yakındır bana kalırsa,
İnayet bekleriz, aman Amcabey!

Gözünü açarsan dağılır gamın...
Bardağı delindi o eski çamın...
Gayesi yaşamak olan adamın,
Hücumu evlâdır, aman yok, oğul!..

Bir gün gaz, bir gün tuz burun kaldırır,
El gelir, bağına çubuk daldırır,
Kız oğlan kız olan, bebek aldırır,
Su yürür, sallanmaz saman, Amcabey?..

Fakirin gereken gazdan bize ne?
Bağları bozulan yaz'dan bize ne?
Yaş kırkı aşınca kızdan bize ne?
Nasıl olsa sap yok, saman yok, oğul!

Adamlar bilirim, türlü pot kırmış,
Doğru mu, güvenen, yolda kalırmış?..
Sabreden dervişler murat alırmış,
Belki de düzelir zaman Amcabey?..

Derim ki, gördüğün güzel rüyadır,
Şimdi geçer akçe, bence riyâdır...
Görüp sabredenler bir evliyâdır.
Öyle beklenecek zaman yok oğul!..

Sefalet deresi birden taşmaz ya?
Alemi beşerde herkes şaşmaz ya?
İhtiras peşinde, her dem koşmaz ya?
Elbette duracak bir an Amcabey?..

O, dere bir kere taşmaya görsün!..
Dağları devirip aşmaya görsün!..
Varsın efendiler, zevk sefa sürsün...
Şükür et ki daha, o an yok oğul!..

Namık Kemâl ŞENAY

Cemal Nadir — Gelen giden olmuyor... Şu ismi de silin de «YAZISIZ» olsun bari!

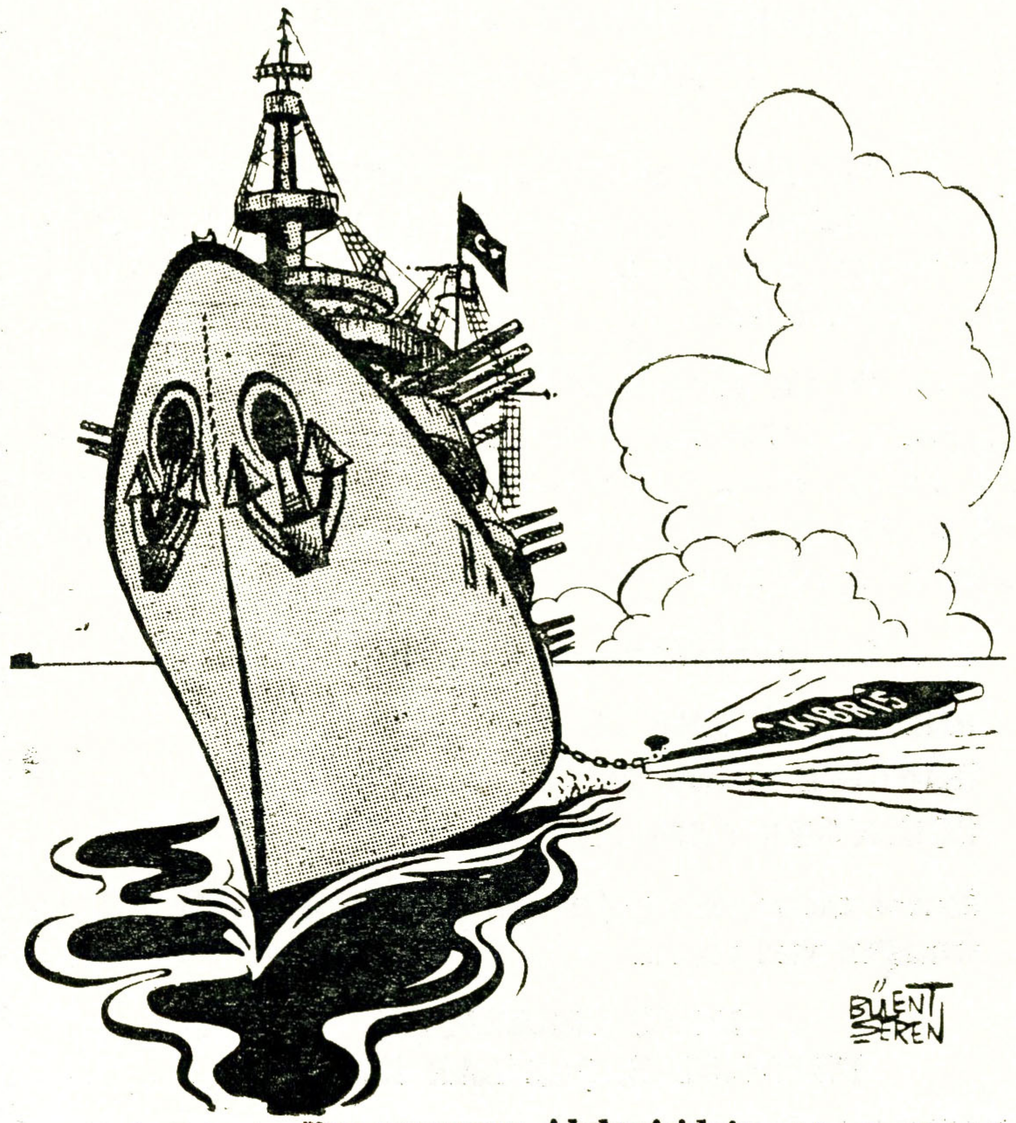

Donanmamız Akdeniz'de!

Demokrasi malları

Servet beyannamelerine karşı dururlar...

Kimin, ne miktar vergi ödediğinin açıklanmasına karşıdırlar...

Toprak reformu mu?.. Pûf!... İsyan bayrağını kaldırırlar...

Halkın lehinde ne olursa yan çizerler...

«Demokrasi» lâfı geçti mi?.. Maşallah hepsi de «şampiyon» kesilirler...

İşte «yerli malı» demokrasimiz ve bu demokrasinin malları...

Olacak buydu

Reformlara karşı duran mahut bir yazar:

«— Ya hayvancıklar?.. Kıt kanaat geçinenlerin hali ne olacak? diye soruyor...

Vah!.. Vah!.. Vah!...

Adamcağız yaratıklar içindeki yerini şaşırdı galiba!..

GÖBEKTAŞI

Derdin büyüğü

Duydunuz mu?.. 1999 yılında kanalizasyon derdimiz tamamen halledilecekmiş!..

Oh!... Keka!... İşte o zaman memleket kalkınma yoluna girdi demektir?

Yüzde on farkla

Hayat pahalılığı geçen yıla nisbetle yüzde on daha artmış...

Ne feci gidiş?

Ölüme yüzde on daha yaklaşıyoruz demektir.

Elleri dert görmesin

Köylüler; köylerinde film çevirmekte olan artistleri dövmüşler...

Ohhh!.. Elleri dert görmesin!..

Filmciliğimizin ıslahı için başka çare yoktu zaten...

M. Samim AKAY

Cemal Nadir Güler

(1902 - 1947)

27 Şubat 1947 de, tam 45 yaşında aramızdan ayrılan Cemal Nadir'in son sözleri şunlar olmuştu:

— Ah bir iyi olsam, terliklerimi giysem, şu odada dolaşsam, şu köşeye geçsem, resimlerimi yapsam...

Aramızda bulunduğu yıllarda hayatını şöyle anlatmıştı:

— Bursa'da doğdum, babam ruhen sanatkâr, basit bir memurdu. İlk tahsilimi Bursa'da, orta tahsilimi Bilecik'te yaptım. Neticede, ailevî vaziyetimin fevkalâde (!) iyi olması yüzünden, hayat üniversitesine girmek mecburiyetinde kaldım... Her türlü sıkıntımıza rağmen, bir gün dahi memur olmayı düşünmüş değildim. Babamın neticesiz memuriyeti ve banliyö trenine benzeyen hayatı, beni memuriyete karşı düşman etmişti...

Genç meslekdaşlarına öğütleri şunlardı:

— Gençler mevzu bulmaktan yılarlar. Bunun için de önce resim çizerler, sonra o resimlere uygun düşecek bir yazı aramaya koyulurlar! Oysa ki, bu külfetli ve tatsız bir iştir. Hem buna ne lüzum var? Şöyle bir olaylara bakıp, kendiliğinden komikleşen sahneleri çizivermek varken...

Mizah anlayışını şöyle ifade etmişti:

— Her şeyin gülünecek, tuhaf tarafı vardır. Fakat vak'a kalabalığı arasında bunları seçebilmek için dürbün gibi büyütüp, yaklaştıran bir yardımcı lâzımdır.

Karikatürlerimle size bu yardımı yapabilirsem ne mutlu! Mevzuların hayatla ne derece alâkaları olduğunu merak edenler, nüktelerin sırtındaki mübalâğa elbiselerini atıp, hakikate erebilirler!

★

Evet üstad!

Biz bu hakikate ermek için hâlâ çalışıyoruz...

Fakat sen, erişilecek en yüce hakikat olan Tanrı katında da lâyık olduğu mevkii bulacağına inandıklarımızdansın... Müsterih ol!

AMCABEYLİLER

San'atkâr ve aramak!

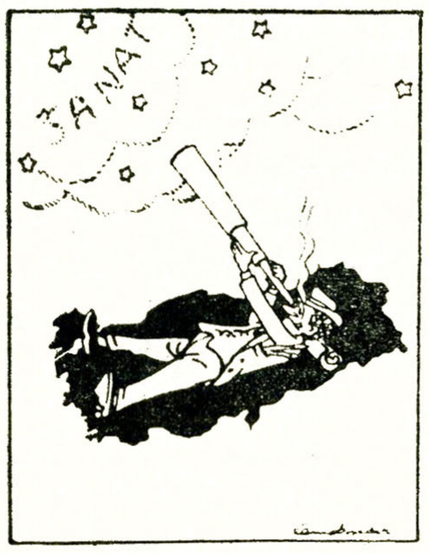

«O mahîler ki derya içredir deryayı bilmezler!»

1924 de çizdiği ilk Amcabey

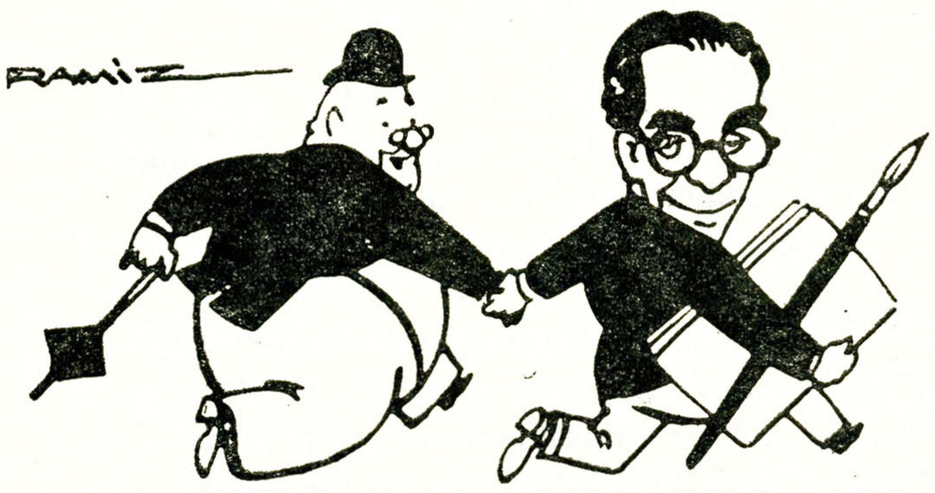

Ramiz'in çizgisiyle Amcabey ve yeğeni ebedî yolculuğa çıkarken.

«AMCABEY» sizler için her yıl devam etmek üzere ilk sayısından itibaren «CEMAL NADİR ARMAĞANI» yarışması açmış bulunmaktadır.

Okuyucularımıza yeniden hatırlatmak üzere açıklamamızı tekrarlıyoruz.

«CEMAL NADİR ARMAĞANI» yarışması her yıl mizahın başka bir dalı üzerinde olacaktır: Karikatür, hikâye, Roman, şiir, fıkra, v.s...

Bu yılki yarışma karikatür dalı üzerindedir.

Yarışma, 1 Eylül 1964 tarihine kadar sürecek, netice 1964 yılı Ekim ayının ilk haftasında çıkacak sayımızda ilân edilecektir.

•

KARİKATÜR YARIŞMASINA KATILMANIN ŞARTLARI :

1 — Yarışmaya katılanların hiçbir dergi veya gazetede eseri ücretle yayınlanmamış amatör sanatçılardan olması,

2 — Eserlerinin :

a) 15 cm. en, 10 cm. yükseklik,
b) 10 cm. en, 15 cm. yükseklik,
c) 30 cm. en, 12 cm. yükseklik,
d) 7 cm. en, 37 cm. yükseklik,

ölçülerinden birini veya birkaçına uygun olarak, beyaz kâğıt üzerine siyah çini mürekkeple çizilmesi,

3 — Eserlerini en geç 1 Eylül 1964 günü gazetemiz adresine postalamış olmaları,

4 — Rümuz kullanmayarak gerçek isim ve açık adreslerini yazmaları,

Gereklidir.

(Yarışmaya en fazla üç eserle katılınabilir)

Cemalnadir ARMAĞANI

ESERLERİN DERECELENDİRİLMESİ VE ARMAĞANLAR :

1 — Gönderilen eserlerin ilk elemesi gazetemiz sanatçıları tarafından yapılarak yayınlanmaya değer görülenler hemen yayınlanacak ve sahibine net olarak elli lira telif hakkı ödenecektir.

2 — Bu ilk elemeyi kazanmış olan eserler yarışma müddetinin sonunda, memleketimiz gazete ve dergilerinde çalışan bütün profesyonel karikatüristlerin tabii üyesi bulundukları jüri tarafından ikinci defa elenerek derecelere ayrılacaktır.

3 — Bu derecelendirme sonunda :

BİRİNCİYE : 1000 TL.
İKİNCİYE : 500 TL.
ÜÇÜNCÜYE : 250 TL.

Ayrıca mansiyona değer görülen iki esere de 125 er TL. armağan verilecektir.

KONU SERBESTTİR.

HEPİNİZE BAŞARILAR DİLERİZ.

YARATTIĞI TİPLER ve Görüşleri:

(Sosyal hayatımızda CEMAL NADİR)

— Eski Ramazan gecelerinde «hayal» seyreder, eğlenirdik!
— Eh, şimdi de hayal kurup eğleniyoruz!

(İç politikamızda CEMAL NADİR)

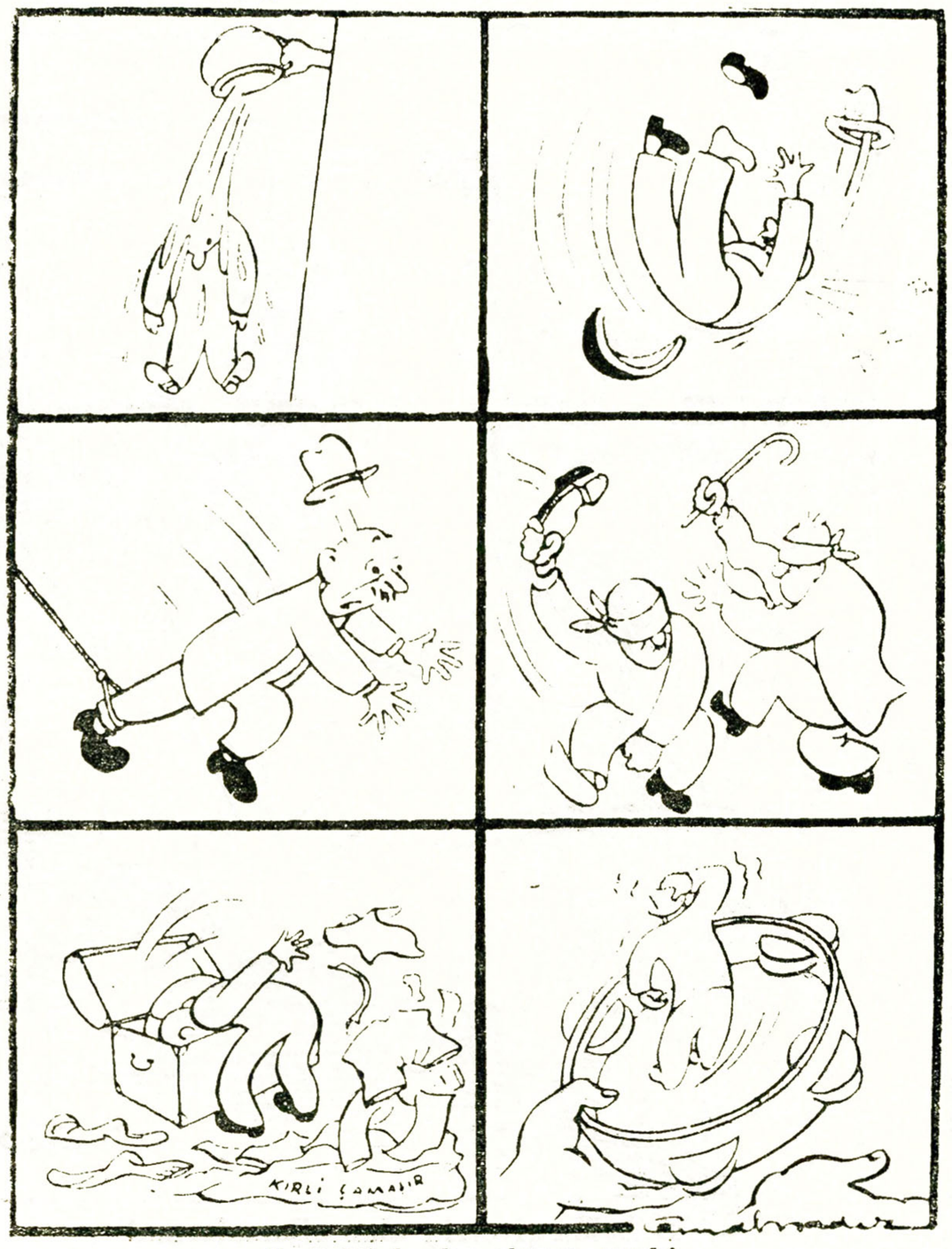

Particilik bunlar olmasa gerek!

(Dünya politikasında CEMAL NADİR)

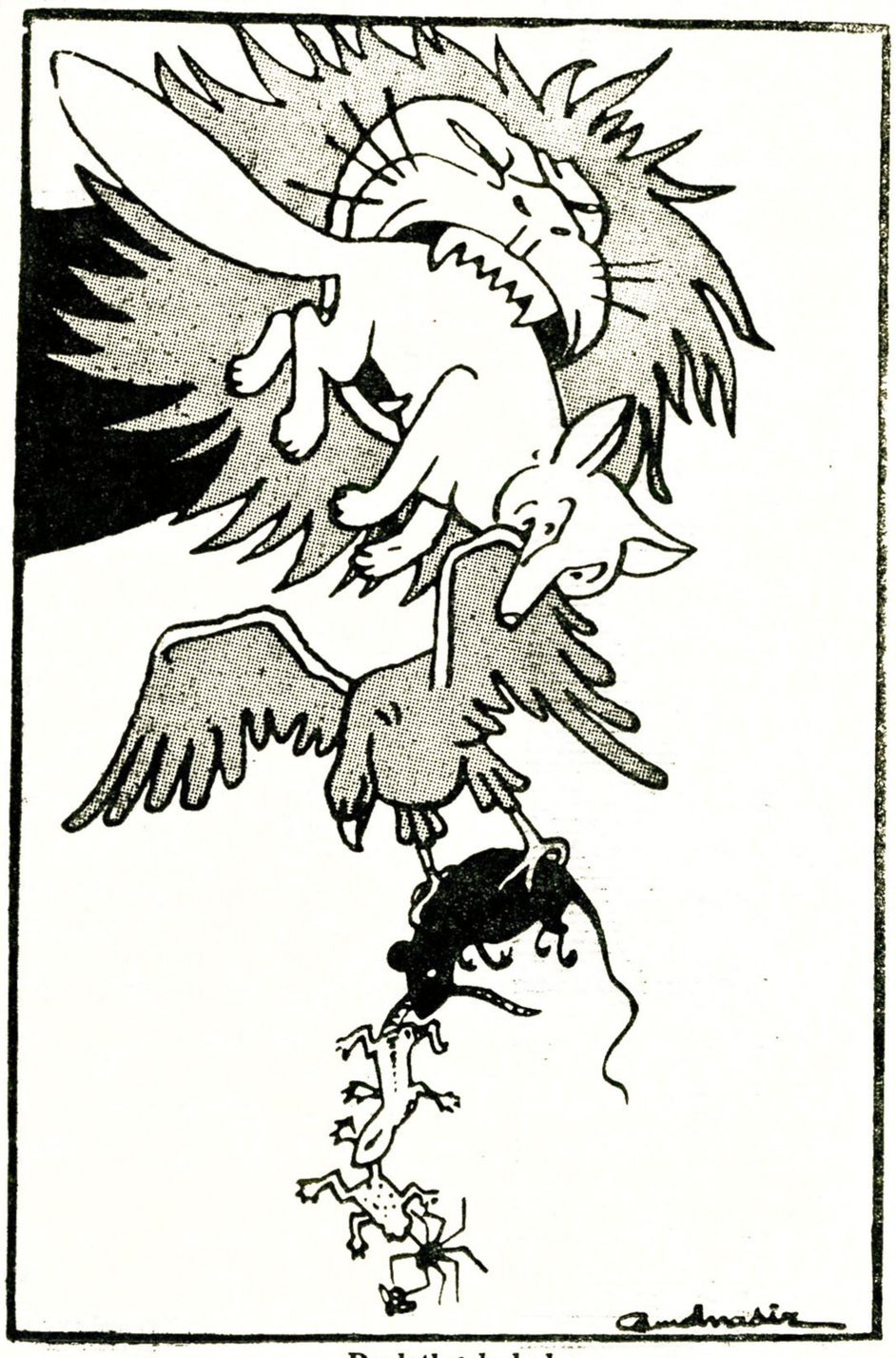

Devletler hukuku

(Basın dünyamızda CEMAL NADİR)

Cinayetsiz geçen bir günde gazeteci :
— Havadis!... Yarınki cinayeti yazıyooor!..

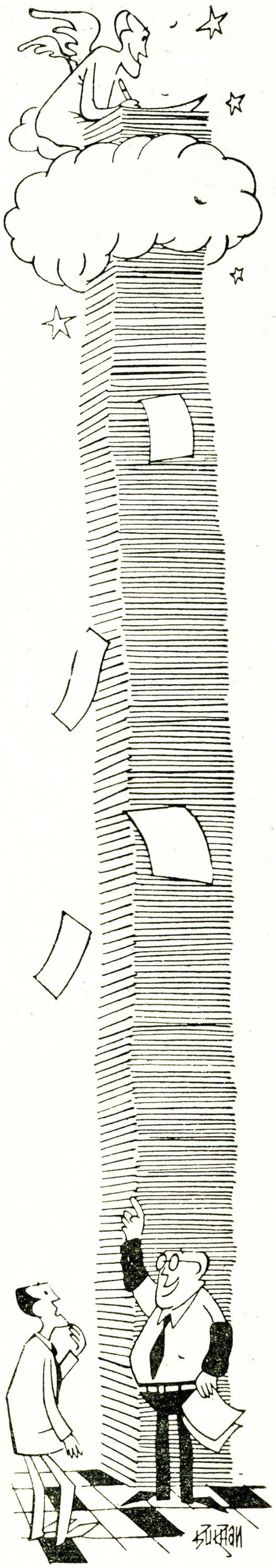

— Sizin evrakı yukarıya havale ettik!

Kurbağa TESTİ

Azmi Nihad

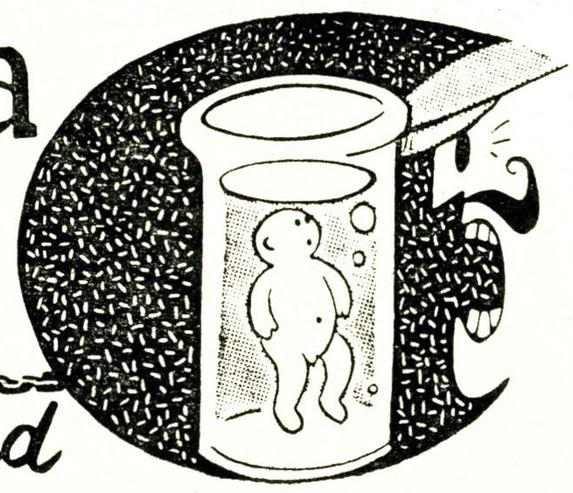

— Ha şu adamlara ne demeli!

Diye kendi kendine söylenerek, daldığı düşünceden sıyrıldı...

Hatice Tırabizon, karşı köşeden kocasına şöyle bir baktı tepeden, gözlerinin akını belirterek:

— Olur olmaz şeylara sinirlanmak yaramaz demedi mu doktor sana? Şeçer'in çikar uçyuza...

Ne de olsa bunca yıllık helâliydi.

— Nasil sinirlanmaz insan... Ha pirisu çikmiş da senatoda, zobalarda gaz yagi yakilmasun puyurmuş.

— Oni yakma, puni yakma... Bacaklarimizu mu yakacağiz da? Çömür dirhamla... Odunin çeşisi elliyi aştu... Pu ummeti Muhammet ne yakar kara kişta? Bakkalin gaz kuyruğina cirdim seet seçizde.. On içi da çiktum kuyriktan... Ha pir teneçe doldurtmasaydum, titretecektuk kuyrugi biz, emirin iti çibi... Hem desene bağa... Gaz neda kullanilur başkaca... Kaynanamin düz mekikli Nuh nebiden kalmiş makinasunda mi?

— Bir de pağa dersun ki kizma, şeçerin çikar uçyüza...

— Yarın alacak misun lapori?

— De ya.. Tehlil olacak... Şeçer inmişsa «Oh» diyecegum Hatica... Bi yol açiver şu zobanın musluguni... Sirtimdan ensema çeşişleme rüzcarı esiy cibi celiyor pağa...

— Gaz yaginu idare edeceuz üç cün... Odanin hararetu tamdur... Gaz yok çi bakalda her cün giresun kuyruga... Ha vermedu mu ilâç doktor sana?

— Tehlil laporina bakacak da sonra yazacak ilâci...

— Tehlilciler iyi mi?

— Tehlilhanedeçi kizlar aldi şişeyi elimdan...

— Paçi mi?

— Kabacası Paşi'nin... Neden sordin onlari? Taniyir misin kizlari?

— Doktor yok miyidi çi, kizlar çiktu karşina?

— Kiskandn mi onlari?

— Maymunlar kiskanilur mi? Hepsi şebek onlarin..

— Pek şebege benzetemezsun onlari... Çiti piti paçilar Tehlilcinin takimi...

— Sen şeçerine baktirmiya mi cittin tehlilciya, yoksa kizlara görüculiya mi?

Temel kaptan, münakaşanın uzaycağını sezdiği için bahsi örttü Hatice Tirabizon, küskün küskün kapıya doğru yürüdü:

— Daha oturup da geç kalma.. Yatağa cirerken yorgani da fezla hevalandirip bacaklarima karayel rüzcarini estirma...

★

Temel Kaptan, ertesi sabah erken uyandı...

Giyinip evden çıktı... Berberde traş oldu... Belki de lâboratuardaki kızlara şirin görünmeyi geçirmişti aklından...

Kızlar, pek hoşlarına giden Temel Kaptan'ın tatlı Karadeniz şivesini özlemiş gibi başına üşüştüler...

Kaptanın yüzündeki gergin çizgiler gevşedi... Güler yüzle:

— Kizlar, dedi. Benim işim temam mi?

İçlerinden birisi fıkır fıkır konuştu:

— Rapor hazır...

— Hayirli haber işaallah!...

Üçü birden, atıldı:

— Hayırlı! Hayırlı!...

Sonra sarışını, en sevimli gülüşüyle:

— Müjde! dedi...

İdrarda şekerin azaldığı sevincine kapılan Temel Kaptan'ın gözleri ışıldamıştı.

— Çok şüçür rabbima!.. Var mi bi şeylar? Deyin pana...

Kumral lâborant, uzun kollu beyaz gömleğinin kemerini biraz daha sıktı:

— Şüpheniz kalmasın artık.. Gebelik hali var... Doktor bey de rapora yazdı...

Temel Kaptan o kadar şaşırdı, o kadar fena oldu ki, iradesi dışında karnını şöyle bir yokladıktan sonra:

— Gebelik mi?

Diye sordu.

Kızlar, gülüyordu. Başlarını salladılar:

— Tam gebelik...

Kaptan, aradığı kelimeleri bulamıyordu âdeta... Anlaşılmaz ve karışık heceler dudaklarından dökülürken kendini toparladı:

— Gebelik ha?...

Kızlar, en ciddî tavırlarıyla:

— Eveti bastırdılar. Gebelik... Raporda da yazılı...

Emniyet supapı çoktan atmıştı Temel Kaptanda... Bağırışı, kızları da ürküttü:

— Ben gebe miyim? Kim soyladi puni? Ben ha?... Deyin pana, gebeysem hanginuzdan kaldim gebe?

Kumral kız, kaşlarını çattı; Temel Kaptan'a çıkıştı:

— Alay mı ediyorsunuz bizimle? Gebelik kontrolu için gelen idrarı, kurbağaya şırınga etti doktor bey... Test, müsbet çıktı...

— Çildırdinuz mi siz kizlar? Kariştirmişsunuz şişeleri birbirina... Ben, şeçer tehlili için birakmiştim. Siz, gebe bıraktinuz beni... Gözleriniz çör olmiya hepinuzin!...

— Ne hakla giyersin ulan pijamalarımı!

NE HALT EDERSİN?

— Gör!
— Gözlerim yok!

★

— İşit!
— Kulağım yok!

★

— Duy!
— Kalbim yok!

★

— Konuş!
— Dilim yok!

★

— Tut!
— Elim yok!

★

— Git!
— Yolum yok!

★

— Yürü!
— Ayaklarım yok!

★

— Dur!
— YERİM YOK!

Bül - Hi - Şer

SOLUKÇU — Görüyorsunuz ya üstad, sen gideli hayatımız hiç değişmedi!
C. NADİR — Yooo, değişmiş! Bizim zamanımızda halis çay içer, sahici simit yerdik!

KİMLER NEDİR?

Bir Meksikalı at hırsızıdır.
İki Meksikalı birbirlerini tabancayla kovalarlar.
Üç Meksikalı bir ihtilâldir.

★

Bir Çinli şişmandır.
İki Çinli zayıftır.
Üç Çinli açtır.

★

Bir İngiliz turisttir.
İki İngiliz tüccardır.
Üç İngiliz bir müstemlekedir.

★

Bir yahudi fakirdir.
İki yahudi faizcidir.
Üç yahudi bankacıdır.

★

Bir Alman uşaktır.
İki Alman bir çavuşla neferdir.
Üç Alman bir işgal ordusudur.

★

Bir Amerikalı satıcıdır.
İki Amerikalı şirkettir.
Üç Amerikalı trösttür.

Doktorlardan sonra hemşireler de yurt dışına gidiyor!

CEMAL NADİR

Yazı ile de karikatür yapmasını becermişti!

★

İşte örnekleri:

Eceli gelen yiğit, cadde ortasından yürür!
Borçlu dumanlı havayı sever!
Borç dediğin vermekle tükenmiyendir!
Çok okuyan bilmez, çok kazanan bilir!
Zenginin hakkından batakçı gelir!
Akılsız kadının zahmetini erkek çeker!
Garip göçmenin yuvasını İskân Müdürü yapar!
Para gelecek yerden senet esirgenmez!
Kadının güzelliği dibine şevk vermez!
Gönlünü kaptıran tentürdiyotu hazırlar!
Vermeyince defterdar, neylesin veznedar!

Bu hafta bir fıkra anlatacağım ama, biraz uzunca:

Seksenlik bir madam pazar günü kliseye gelir, günah çıkarma hücresine girer. Papaza, havadan sudan birkaç günah anlattıktan sonra:

— Ah efendim, der, nasıl söyleyeyim... Neticede dayanamadım, kendimi bir erkeğin kollarına bıraktım!

Şaşıran papaz renk vermez ve birkaç dua tavsiye edip, kadını savar

Ertesi pazar, ayni saatte, ayni kadın yine zuhur eder. Yine bir takım şeyler sayıp döktükten sonra:

— Ah papaz efendi, der, günahım çok büyük! Kendimi tutamadım, gözümü açtığım zaman erkeğin kolları arasında idim...

Papaz içinden neler geçirir bilinmez, kadına bir kaç tavsiyede daha bulunur.

Bir hafta sonra kadın yeniden çıkagelir... Büyük itirafına başlarken, papaz dayanamaz:

— Be kadın, diye bağırır, bu yaşta böyle halt mı olur?..

Kadın içini çeker:

— Papaz efendi, anlattıklarım bu yaşta değil, bundan kırk sene evvel oldu ama, anlatırken hoşuma gidiyor da!..

SAKSAĞAN

MASAL

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde Konya'da keramet sahibi bir şeyh varmış, bir gün dervişlerinden birini çağırıp:

— Derviş Ahmet, demiş, al şu üç tane Konya halısını Bağdat'ta şeyhlerden falan zata götür.

Derviş Ahmet:

— Eyvallah erenler!

Deyip halıları almış, yola düzülmüş. Az gitmiş, uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş, altı ay bir güz gitmiş... Günün birinde yolda halının bir tanesini satıp parasını yemeğe karar vermiş ve bu kararını derhal icra etmiş...

Sonra Bağdat'a gidince o zatın karşısına çıkmış ve şeyh efendinin selâmı ile beraber iki halıyı teslim etmiş. O muhterem zat, derhal:

— Derviş Ahmet, demiş. Bu halılar üç tane olacaktı, hani birisi?

Derviş Ahmet şaşırarak:

— Hayır efendim, iki idi, diye inkâra yeltenmiş... Bunun üzerine o zat hemen yanındaki dolabın kapağını açıp Konya'daki şeyh efendiye seslenmiş:

— Erenler, gönderdiğin halılar kaç tane idi?

— Üç...

Sonra derviş Ahmet'e dönmüş:

— Nasıl, demiş, efendin üç olduğunu söylüyor.

O zaman derviş Ahmet dolaba yanaşarak demiş ki:

— Be mübarek adam, madem ki aranızda bir dolap vardı, halıları oradan uzatıvereydin, hem beni buraya kadar yormaz, hem de günaha sokmazdın.

Saygısızlar

— Komşularım çok saygısızlar!...

— Ne yapıyorlar?

— Dün gece saat 3'e kadar çivi çaktılar!.

— Tabii sen de uyuyamadın!.

— Yoo... Ben de trompetle bir caz parçası çalıyordum!...

DÖKTÜRÜLER

★ Doğru bir minare var, onun da içi eğri.

★ Kâr eden, âr etmezmiş.

★ Kaynayan kazan kapak tutmaz.

★ Sofu soğan yemez, yerse de kabuğunu bırakmaz.

★ Eşek çamura çökerse sahibinden başka gayretlisi olmaz.

★ Güzellik on. Dokuzu don...

★ Sarık temiz ama, sabunu nereden?

★ Ana gezer, kız gezer. Bu çiyizi kim düzer?

★ Komşu komşuya bakar, evini ateşe yakar.

OYNATANLAR DÜNYASI!

İTİMAD

Vaktiyle Avrupa'da harpler yıllarca sürerdi. Harbe giden şövalyeler karılarının ihanetini önlemek için «bekâret kemeri» takarlardı. Bekâret kemeri kadının mahrem yerine takılır, kilitlenir, anahtarını erkek üzerinde taşırdı.

Şövalyenin biri harbe giderken kemeri kilitlemiş ve anahtarı en samimî bildiği bir arkadaşına vermiş ve:

— Sana itimad ediyorum, demiş. Karıma göz kulak ol... Eğer altı aya kadar dönmezsem bu anahtarı kullanabilirsin...

Bunları söyledikten sonra atını sürüp gitmiş. O gece geçmiş, ertesi sabah arkasından bir toz bulutu yükselmiş. Durup beklemiş. Gelen arkadaşı imiş.

Adam anahtarı geri vererek demiş ki:

— Al, arkadaş, bana yanlış anahtar vermişsin!..

Annesinden geçmiş

Karı koca çocuklarından bahsediyorlardı. Anne çocuğunun zekâsını methede ede bitiremiyordu. Bir ara sordu:

— Bizim oğlana bu akıllılık hangimizden geçti dersin, senden mi, benden mi?

Kocası cevap verdi:

— Herhalde senden geçmiştir, karıcığım...

— Kompliman yapma!

— Yoook, hakikati söylüyorum. Çünkü benim aklım henüz başımda...

Porsiyon et

Lokantada garson müşteriye sorar:

— Bayım, eti nasıl buldunuz?

— Tesadüfen, patataslerin altında...

JAPONLAR DERLER Kİ

★ Kaplana binenin ayakları bir daha yere basmaz.

★ Bir dostunuz meyve bahçenizi geziyorsa görmemezlikten gelmek en büyük nezakettir.

★ Bir piyesi en çok tenkid edenler, o tiyatroya bedava girenlerdir.

★ Arkadaşının alnına konan sineği kovmak için balta kullanma.

★ Din kitabı yazıp satan dindar olamaz.

KALPTEN AYAĞA!

Genç ve çok güzel bir kadın büyük bir mağazanın vitrinini tetkik ediyordu. Birdenbire dore bir iskarpin ilişti gözüne. Gerçekten de bu tip kadınların hoşuna gidecek cinsten şeylerdi bunlar. Hayranlıkla seyrettikten sonra:

«Aman ne güzel iskarpinler» diye düşündü, «Alabilmek için yapmıyacağım fedakârlık olamaz.»

Yalnız, bunu biraz sesli düşünmüştü.

O sırada yanından geçmekte olan orta yaşlı bir bey, kadının söylediklerini duydu. Şöyle bir baktı. Şahane vücudu bilhassa uzun bacakları pek hoşuna gitti. Yanına yaklaşıp nazikâne bir şekilde selâm verdikten sonra:

«Hanımefendi» dedi, «Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim ama, galiba bu iskarpinlere sahip olmak için her fedakârlığı yapmağa hazır olduğunuzu söylemiştiniz.»

Kadın hafifçe kızardı:

«Ah! Evet...» diye kekeledi. «Pek hoşuma gitmişti de...»

«Şu halde, iskarpinler sizin oldu demektir. Sizin gibi güzel bir kadın bir şey arzu eder de hiç olmaz mı? Hemen buyurun içeri gireiim.»

Bu sözlerden sonra, mağazanın kapısını açtı, geri çekilip genç kadının geçmesini sağladı. Kadın kırıta kırıta mağazadan içeri girdi.

Aradan yarım saat ancak geçmişti ki, orta yaşlı bey, bu sefer de evinin kapısını açıp, geri çekilerek, genç kadının geçmesini sağlıyordu.

Genç kadın içeri girdi, lâkayt bir tavırla süzdü, sonra adama bakarak:

«Şunu önceden söyliyeyim ki,» dedi «aşk beni hiç bir şekilde çekmez, hiç bir sevişmeden bir şey duymama imkân yok benim.»

Ama, bir taraftan da alelacele soyunuyordu.

Bu sözlere rağmen orta yaşlı adam bir kaç dakika sonra, kadından arzu ettiğini elde etmeğe muvaffak olmuştu. Ama yaşına göre fevkalâde kuvvetli olmasına, tecrübeli bir şekilde okşamasını bilmesine rağmen de, partenerinin hiç de oralı olmadığını fark etmekte gecikmedi. Hem cesur, hem de yılmayan bir erkekti. Kadını memnun edebilmek için ne lâzımsa yapmağa devam etti, kendine güveni vardı...

Birdenbire genç kadının kollarını, bacaklarını oynatmağa başladığını, yüzünde de tatlı bir ifade belirdiğini gördü. Çok memnun oldu. İftiharla:

«Bak» dedi, «görüyor musun? Hoşuna gitmeğe başladı.

«Ne münasebet, iskarpinleri ayağıma giymeğe çalışıyorum da...»

— Bu öpücüğü borç olarak verdim... Ödeşmek için karşılığında bir şey bulursunuz elbet!

Çapkın Karacaoğlan

— XIX —

Ilgıt ılgıt eden garbînin yeli,
Şol gâvur dağının başı dumanlı
Deli gönlüm ne kaynayıp coşarsın
Yoksa bugün delirdiğin zaman mı

Benim dostum karşınızdan geliyor
Yenisi de eskisine gülüyor
Kitabın sözleri bakın çıkıyor
Asır m'azdı yoksa ahır zaman mı

Karac'oğlan der ki girdim düşüne
Tor balaban oynadırdım kuşuna
Alışkan tüfekle bağlar başına
Ezrailden özge kula aman mı

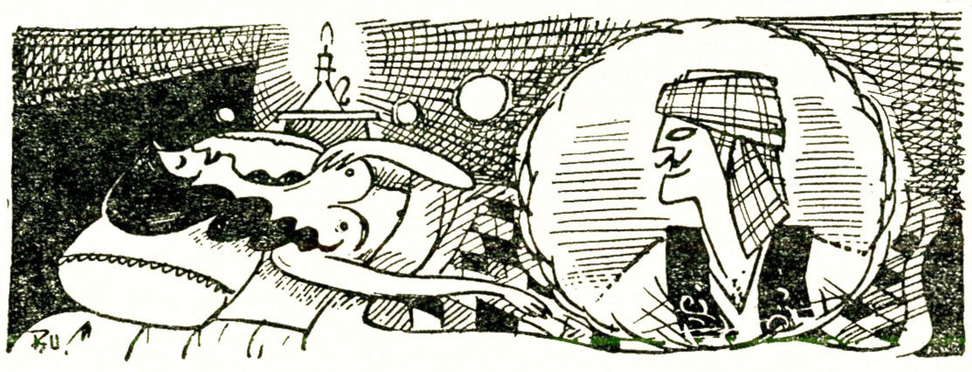

bir zamanlar maziye bak...

MARİFET

Herifin biri, Sultan Mahmudun huzuruna çıkmış. Marifet göstermek istemiş. Yere diktiği bir iğneye iki metre mesafeden iplik geçirerek herkesi hayretler içinde bırakmış.

Atılan ipliklerin iğne deliğinden geçmesine şaşıp kalan Sultan Mahmut sormuş:

— Bu işi ne kadarda öğrendin?

Marifet sahibi adam, etek öpmüş:

— Tam kırk yılda Şevketlim!

Diye cevap vermiş.

Hünkâr hazinedârına dönerek:

— Bu adama, demiş, kırk altın ver! Sonra da kırk sopa vurulsun...

Bu emir, hazır bulunanların hepsini şaşırtmış. Padişah izah etmek lüzumunu duymuş:

— Kırk altını hünerinin karşılığı veriyorum... Sopaları ise, ömrünün kırk yılını böyle boş bir işe harcadığı için attırıyorum!..

ne kadar şendiyiik!

Bazı dairelere memurlar mangal getiriyor :

— Eee, sıra sende, demle bir çay bakalım!

Haklı müşteri

Müşteri garsonla münakaşa etti. Nihayet hesabını ödeyip gitti. Lokanta sahibi garsonu çağırtarak:

— Deminden beri ne diye münakaşa edip duruyorsun? diye azarladı. Size her zaman söylemez miyim ben, müşteri daima haklıdır diye?

Garson ezile büzüle cevap verdi:

— Ama efendim, sizin kaçıkçı ve hilekâr bir adam olduğunuzu söylüyordu...

※

Zayıflamış

Karı koca seyahatten dönüyorlardı. Erkek, istasyonda bulunan tartı âletinde tartıldı. Karısı ibreye baktı:

— Tam 300 gram zayıflamışsın, kocacığım, dedi.

Adam başını salladı:

— O eksilen vücudumdan değil, dedi. Cüzdanım boşaldı da ondan...

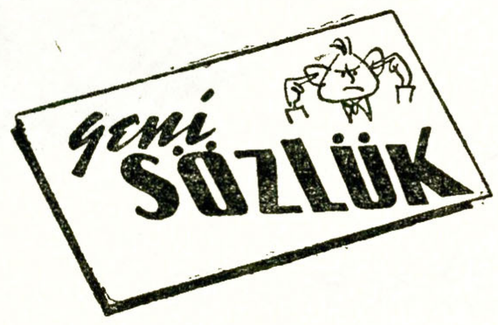

Beyanname: **Bildiri**
Beyan: **Yalan**
Berhayat: **Diri**
Bakiye: **Kalan**
Ahlâk: **Buz üstünde yazı**
Namus: **Enayilik**
Hafriyat: **Kazı**
İstismar: **İyilik**
Gaz: **Akaryakıt**
Nâdide: **Az bulunur**
Rakkas: **Sarkıt**
Tükürük: **Yağmur**
Vatanperver: **Yurtsever**
Na mevcût: **Yok**
Mürai: **Yüze güler**
Mebzul: **Çok**

Murtaza

Orhan Kemal'in en güzel Romanı

Neee? Anlatmak mı? Ne içindi bu? Kalmamıştı başka işi de karı kancık takımına mı lâf, söz anlatmağa kalkacaktı? Soramazdı Cenab-ı Allah bunu ondan! Olmamıştı daha karı maskarasi. Hiçbir sıkkı disiblin almış, görmüş kurs erkek, olamazdı kari kancıklara pas pas. Onun için anlatamazdı işte. Ne demiş idi? Hayırli evlât olamamıştı o kadar. Ne için ne için. Mâdem Mürteza görememişti öz evlâdında hayır, demek hayırsız idi. Hem ne oluyordu bu karıya da geçmiş karşısına soru soruyordu? Fen müdürü mü? Yoksa komser mi? Ne Fen müdürü olabilirdi, ne komser. Vali, candarma kumandanı, Savcı hiç. Kurs görmüş, âmirlerinden sıkkı disiblin almış bir meymura suru soramazdı:

— Anlatamam, dedi.

— Niçin?

— Yok niçini. Anlatamam bir kari parçasına her bir şeyleri...

Kadın da kızdı:

— Diyilim ben herhangi bir kari parçasi!

Murtaza yerinden frladı. Ayak ucunda duran karısına tepeden hışım gibi baktı. Ellerini arkasına azametle bağlamıştı:

— Nesın ya?

— Senin karinım, Mürteza efendinın karisı!

İğne dürtülmüş bir balon gibi fıssadak iniveren Murtaza:

— Duğru, dedi. Ederım takdir senı büle şeyleri akledebildiğın içın. Sen, duğru, benim karimsın. Benım karim olmasa idın, şimdi alır idım seni ayaklarımın altına!

Kadın buna da aldırmıyordu. Çünkü yetişmişti çocukları. Üstelik kendilerinden yanaydılar. En çok da oğlu. Hele annesine el kaldırsın, hele hele vursun..

Gene de:

— Sen de olmasa idın Mürteza efendi, dedi, görmese idın kurs, almasa idın sıkkı disiblin âmirlerinden, çeker midım senin kahrını bunca yıl?

Murtaza şöyle bir düşündü, demek bu kadın kendisine ne için bağlı olduğunu müdrik, vazifesinde dikkatli bir kadındı. Demek almadan âmirlerinden ders, görmeden sıkkı disiplin, gene de bula bilmişti doğru yolu?

— Aşkolsun, dedi, Aşkolsun kari sana!

— Helbeeet..

— Ama çekmedi uğlumuz bize. Bakarım şindi en küçüğe! O barim olsun babasi. Olsun da tutsun babasının yolunu!

Avlunun derme çatma, teneke kapısına önce bir sopa, çaaat etti. Murtaza safi kulak kesildi:

— Kim o?

Kadın pencereden baktı: Kapı açılmıştı. En küçük oğulları, elinde sopa, eli yüzü toz toprak içinde, yamalı kısa pantolonu, toptan yer yer parçalanmış pabuçlarıyla, bağırdı:

— Anneee!!!

Murtaza:

— Çuuuş!!! dedi.

Çocuk hemen kendine geldi. Elinden sopasını attı, ayakkaplarının kurumuş çamurlarının üstlerini bacaklarına sili siliverdi. Vay anasını, «Moruk» gelmişti ha? Ne işi vardı böyle zamansız?

Gene de:

— Babacığım, sen misin? dedi.

Oydu, babası oydu o olmıya ama, ne biçim «Anneeee!!!» diye bağırmaktı bu? Demek kendisi evde olmadığı zamanlar bu oğlan da öteki kardeşleri gibi başı boşluğun terbiyesizliği içinde ver yansın...

— Getir o sopayı! dedi.

Oğlan anladı işi. Ulan nerden de çıkıp gelmişti gene be! Hiç gelmezdi bu saatta. Ne yapacaktı şimdi? Tüyse, tüyemez. Birinde tüyeyim demiş de «Moruk» peşine takılmış, önce mahallenin çamurlu sokaklarında bir kaçma-kovalamaca başlamıştı. Bu kaçma kovalamaca sonra şehrin ana caddesine kadar uzamıştı da, herif yakalamış, kırmıştı kemiklerini.

— Getirsene ulan!

— Getiriyorum baba!

Sopayı korka korka getirmişti. Bereket annesine. Hemen araya girmişti de babası bu seferlik, sırf karısının az önce gururunu okşayıcı cevabı yüzünden bu seferlik dövmekten vazgeçti. Geçmişti ama, tam fırsattı. Oğluna gene sıkı bir disiplin dersi vermeliydi.

— Ne için bağırırsın anneeee???

Çocuk kurnazca annesine baktı; kadın «Sakalınınaltına gir!» demek istedi. Oğlan anlıyarak:

— Sizin evde olduğunuzu bilmiyordum..

Çocuğun karşılığı gurur okşayıcıydı ama, Murtaza oğlundan çok daha akıllıcasını, çok daha koltuklarını kabartıcı bir karşılık beklerdi. Beklemek de hakkıydı. Çocuk taze fidana benzerdi. Şimdi nasıl eğilirse, kartlaşınca öyle kalırdı. Yarın büyüyecek, şüphesiz âmirleri olacaktı. Kendisi gibi, âmirlerine karşı kuzu, ama kendinden aşağıdakilerine kurt olmalıydı ki, memleketin disiplini bozulmasın!

(Devamı var)

ALTMIŞ YILLIK ÇİZGİLER

— Ayrılırken de karını öper gibi öpsene!

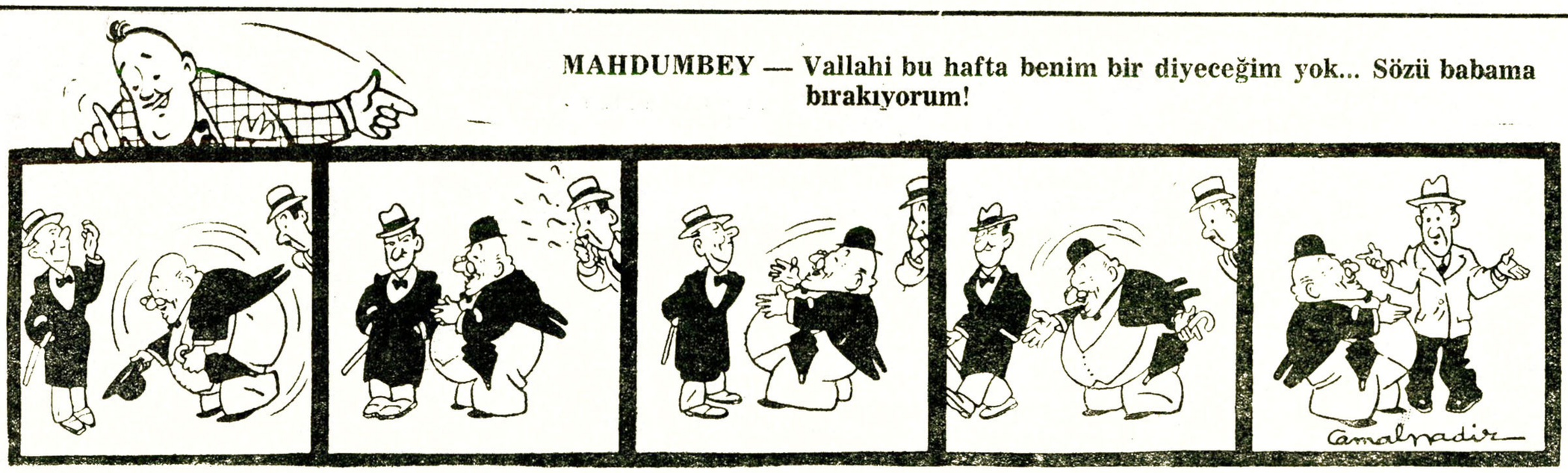

MAHDUMBEY — Vallahi bu hafta benim bir diyeceğim yok... Sözü babama bırakıyorum!

A. B. — Sabah şerifler hayrolsun beyfendi hazretleri...

... O mes'elede ne kadar hakkı âliniz vardır efendim...

... Zekâ ve dirayetinizin hayranıyım efendim...

... Hâkipâyiniz, kulunuz olayım efendim... Heh, heh, heh!..

— Yahu Amcabey, bu adam kıymetli bir zat mıdır?..

A. B. — Elbette... Cebinde elli lirası var!

Yalnız dönüş

Yeni evlenmişlerdi. Balayı seyahatine çıkacaklardı. Erkek Cote D'Azure'e bilet almak için gişeye yaklaştı.

— İki bilet veriniz, dedi.

— Gidiş dönüş mü?

Adamcağız memurun kulağına eğilerek:

— Yalnız bir dönüş bileti verin, dedi. Ne olur ne olmaz...

※

Suratsız!

Boşboğaz bir adamdı. Bir ahbabını ziyarete gitmişti. Odanın duvarlarında aile büyüklerinin resimleri asılıydı. Ev sahibi ayrı ayrı hepsini tanıtıyordu: Bu amcam, bu halamın kocası... Derken adam bir resmin önünde durdu ve:

— Bu suratsız herif te kim? diye sordu.

Ev sahibi:

— Ayol, dedi; resim değil o ayna!..

※

Üst kat

İngiliz diplomatlarından Lord Halifax çok uzun boylu bir adamdı. Amerika'ya sefir tâyin edildiğinde Ruzvelt'in onun hakkındaki düşüncesini öğrenmek istemişler. Başkan demiş ki:

— Uzun boylu insanlar gökdelen binalarına benzerler. Ekseriya en üst katları fena döşenmiştir.

※

Irk ayırımı

Nefîs vücutlu genç bir zenci kızı Kolleje yazılmak istedi. Fakat o eyalette ırk ayırımı vardı.

Kollej müdürü:

— Maalesef sizi kabul edemiyeceğiz, dedi. Çünkü okulda kargaşalığa sebep olacaksınız. Sizin tahsilden de geri kalmanızı istemiyorum. Geceleri gelin size hususî ders vereyim...

Dünyanın Neşesi

—Bu usulle daha sıkı para topluyorum!

KADINLAR İÇİN SÖYLENMİŞ SÖZLER

★ Kadınlar, çok kere «gerçeğe» yontulmamış kaba saba bir şey diye bakarlar.

B. Golz

★ Güzellik ve namus, Allah tarafından kadınlara verilen büyük nimettir. Ancak, bu nimetleri aynı zamanda koruyabilen kadına pek rastlanmaz.

Zeier

★ Kadın erkekle eşit olmadığını bilerek sever, eşit olduğunu zannederek nefret duyar...

Marko

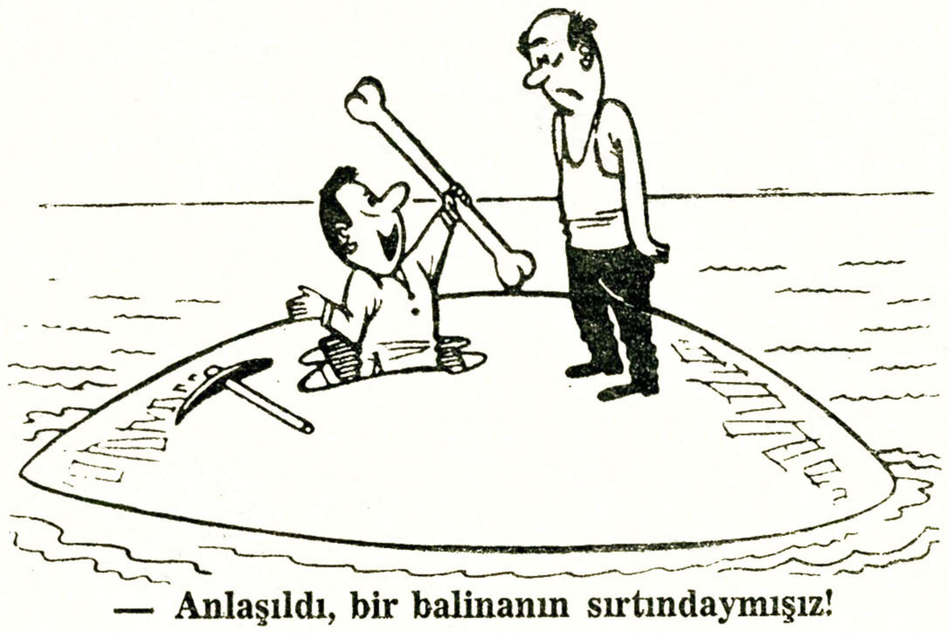

— Anlaşıldı, bir balinanın sırtındaymışız!

Hızlı kadın

Vücudunun belli olan hatlariyle son derece alımlı bir kadın, üzerinde «direktör» yazılı kapıdan girdi.

— Efendim, dedi, daktilo istiyor musunuz?

— Evet... Süratli misiniz?

Kadın kırıtarak cevap verdi:

— Hem de nasıl, bir dakikada soyunup giyinirim...

※

Kârlı çıkmak

Hasta bir İngiliz Dükü yatağında yatıyordu. Karısı elindeki ilâcı içmesi için türlü diller dökmüş, kocasını ikna edememişti. Nihayet:

— Henri, dedi. Bu ilâç sana çok iyi gelecek, derhal iyileşeceksin. Eğer iyi gelmezse kendimi öldürmeğe hazırım.

Orada hazır bulunan doktor:

— Haydi içiniz maylord, dedi. Nasılsa kârlı çıkacaksınız.

※

Kaçak

Mahkûmun biri hapishaneden kaçmayı başarmıştı. Karanlıkta kimseye görünmeden evine geldi. Açık bir pencereden içeri girerek yatak odasına doğru ilerledi. Kapıyı açtı... Karısı bir erkekle yatakta sevişiyordu Mahkûm:

— Vay alçak vay! diye bağırdı. Beni geldiğim yere göndermek istiyorsun ama, bu sefer elimi kana bulamıyacağım...

※

Ne arıyormuş?

İhtiyar koca genç karısına sordu:

— Ne o, çocuk kazağı mı örüyorsun karıcığım?

Genç kadın içini çekerek:

— Ah, keşke, diye cevap verdi. Nerde bende o talih? Sana takke örüyorum kocacığım... takke

24 Bucaktan KARİKATÜR

-BAHÇIVANLIĞA İSTİDADI YOK AMA, ÇALIŞMASI ÇOK ÜMİT VERİCİ...

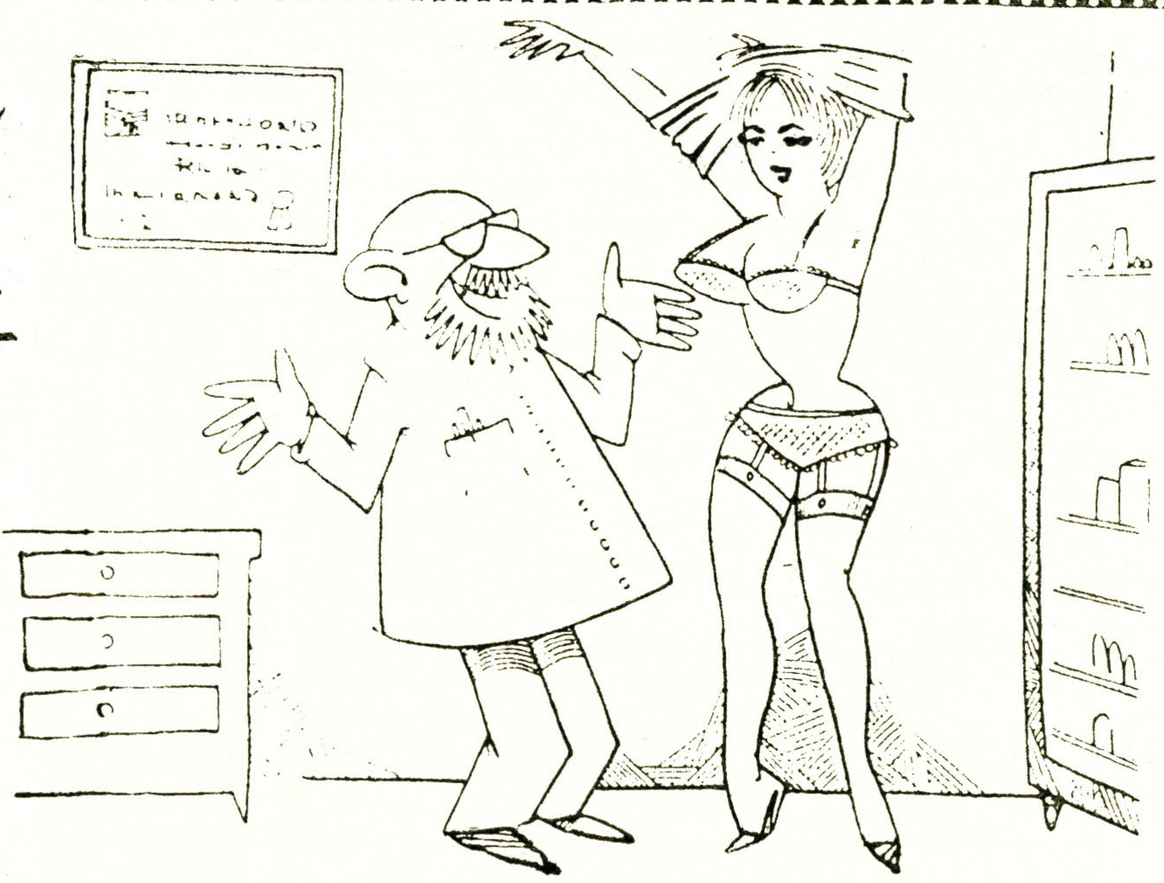

-SİZE EN LÂZIM OLAN İLÂCI NE YAZIK Kİ YİRMİ YIL ÖNCE TÜKETTİM!

YAZISIZ

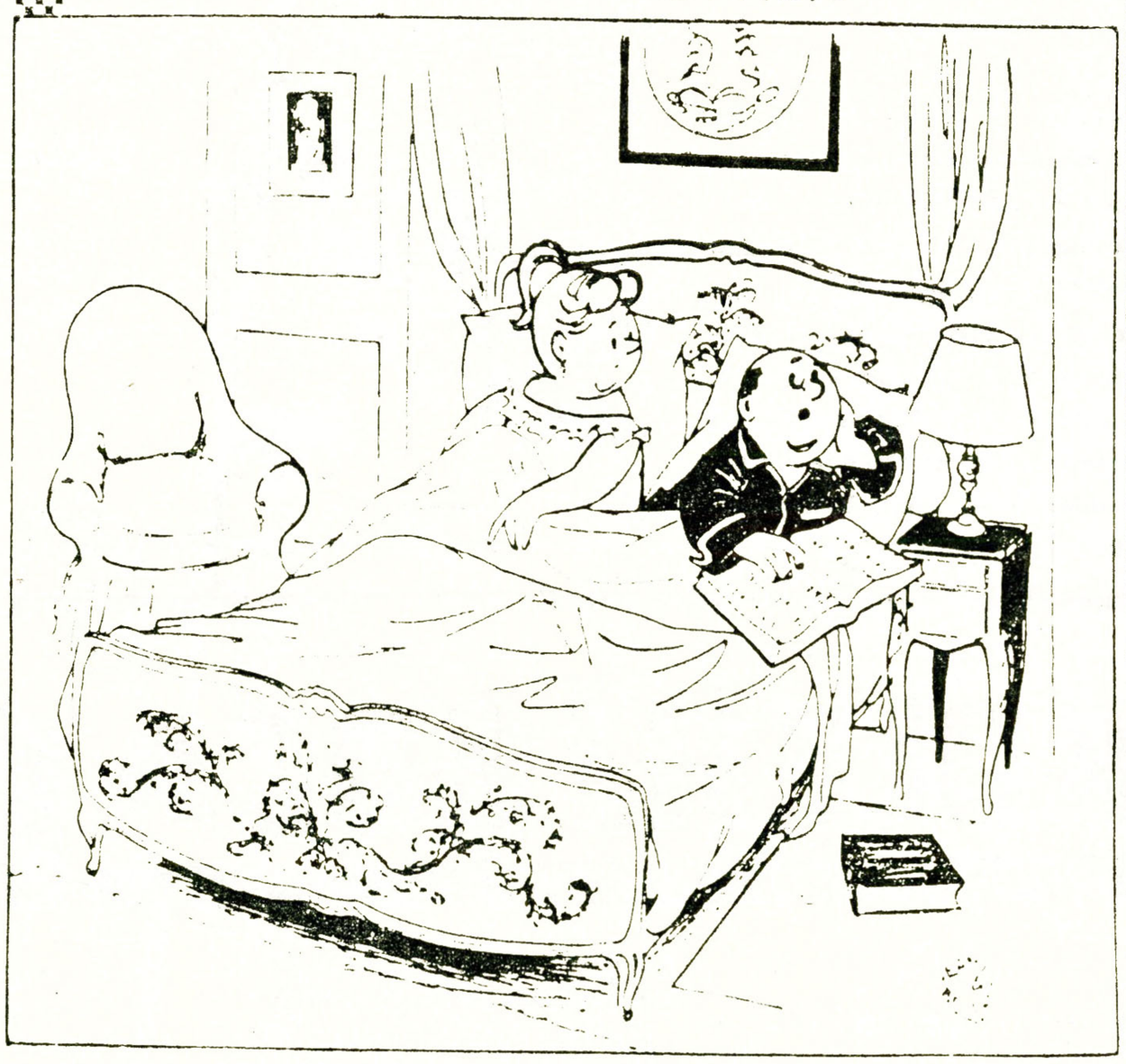

-BIKTIM ŞU TELEFON REHBERİNİ OKUMAKTAN... MÜSAADE ET DE BİR POLİS ROMANI ALAYIM!

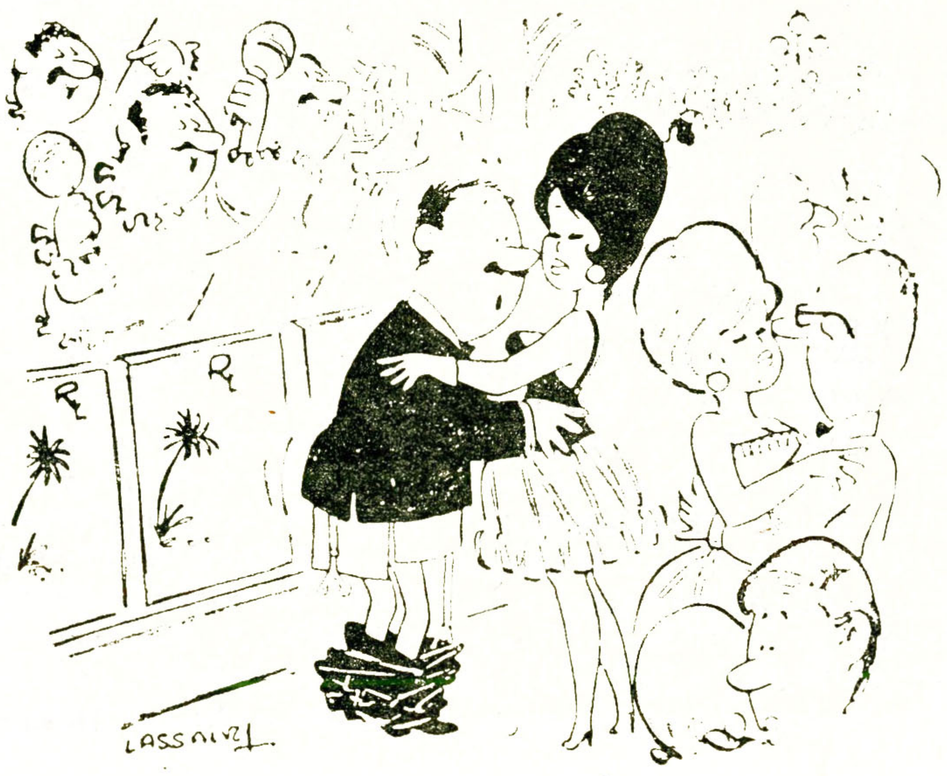

-ANLAMIYOR MUSUN SEVGİLİM, DURUMUM ÇA-ÇA-ÇA YAPMAYA MÜSAİT DEĞİL!..

-BU NE REZALET MEMUR BEY! DAHA ŞAPKAMI ÇIKARIYORDUM Kİ, DIŞARI FIRLATTILAR!

Eğlencelik

Eğlencelik

BULMACA

Hazırlayan :
SEVİL BİLEN

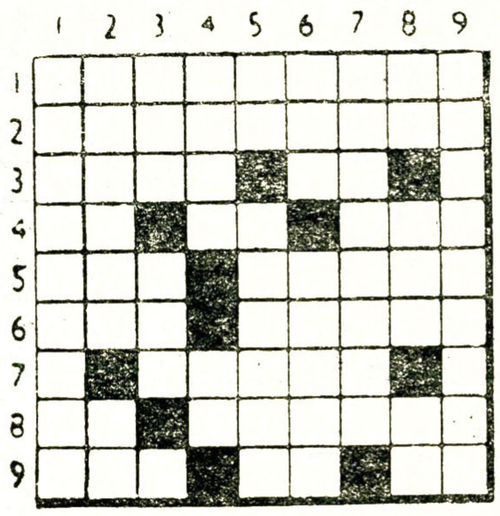

YUKARIDAN AŞAĞI :

1 — Artistik bir zevkle eşya tertipliyen. 2 — Açıklama - Fransızca, az. 3 — Onu bulduktan sonra iş üç tanesini daha ve bir at bulmağa kalır - Olmamış. 4 — Tersi, sert - Tersi, bir harf. 5 — Başına A gelirse, Rumelilerin hitabı - Temayül. 6 — Tersiyle çocukları korkuturlar - Pek makbul olmıyan bir düşünce ve konuşma tarzı. 7 — Her şeyi önceden düşünen. 8 — Bir nida - Karışık bir renk - Fransızca, hayır - 9 — Dünyada ün salmış bir halk feylesofumuz.

SOLDAN SAĞA :

1 — Dinî inancı tam, 2 — Bahtsız bir insan her ikisini de çeker. 3 — Rumca iyi - İnsanın orası patlarsa ne yapacağını şaşırır. 4 — Halkın bir türlü diyemediği - Tersi, yama - Bir eğlence yeri. 5 — Yol - Herkesin başında. 6 — Ecdat - Aşırılık. 7 — Hüzün. 8 — Bükemediğin eli öyle yap - Pilâj mevsiminde sık sık lâfı edilen. 9 — Tersi, bazı politikacılarımız - Nota - Sayı.

GEÇEN HAFTAKİ :

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	G	E	V	E	Z	E	■	A	S
2	Ü	T	Ü	■	A	L	E	N	İ
3	N	İ	C	■	R	■	R	A	M
4	E	L	U	Z	A	T	M	A	K
5	B	E	D	İ	R	■	İ	R	E
6	A	R	■	R	■	A	Ş	I	Ş
7	K	■	T	A	A	M	■	■	■
8	A	N	L	A	Y	I	Ş	■	O
9	N	A	A	T	■	Ç	A	R	K

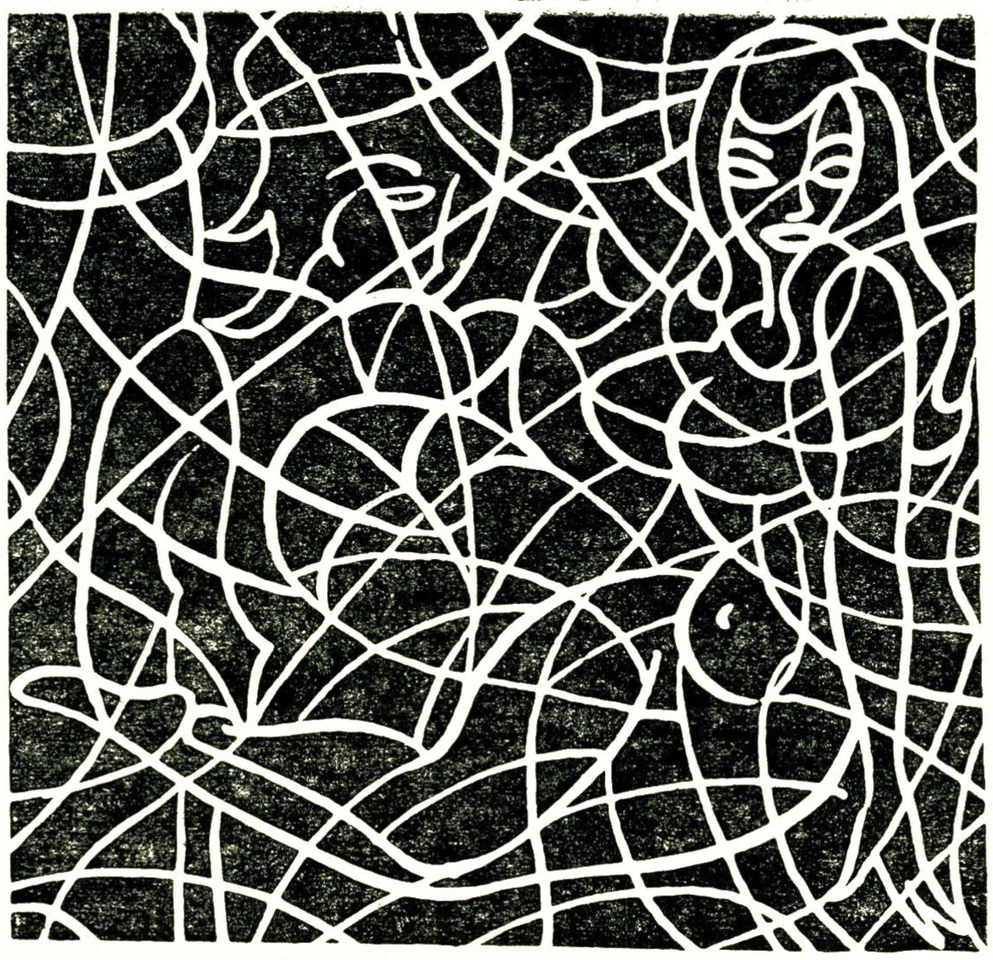

GİZLENEN KADINLAR

Yukarıdaki beyaz çizgilerde çıplak bir kadın oturuyor... Bakalım bulabilecek misiniz? Bulamazsanız haftaya görürsünüz!

★

Geçen haftaki gizlenen kadını da yandaki resimde görüyorsunuz...

KOLEJLİ KOCA

Giovanni Guareschi'den : Vedat G. Üretürk

— 19 —

Madellis ailesinin en yetkili uzmanları:

— Asla! olmaz bu taş çatlasa! diye gürlediler.

Edo:

— Acele etmemek, bu çocuğa artık elden geldiği kadar çabuk kavuşmamak da nedenmiş sanki, dedi.

Bu inandırıcı bir uslamlama idi; bu düşünce artık olanca ciddiyetle kabul edilmiş ve sessizce enine boyuna düşünülüp taşınılmıştı.

Sessizliği önce Gaston Food bozdu: B. Food boşuna tarihin en büyük Haç'lıları soyundan gelmiyordu: Bizim çelebi durgun bir görünüş altında sağlam bir yürek taşıyordu. Ayağa kalktı ve kısaca dedi ki:

— İyi ya, olsun! Kişisel gurur kamu yararına bırakılmalıdır. Herkesin iyiliği için can vermek gerekirse, hazırım: bir Debray'ın dayısı olmağı kabul ediyorum.

Edo omuzlarını silkti: durum ve hattâ bu duruma göre alınacak karar kendisini ilgilendirmiyordu.

Olayların öldürücü gerçeği ile çarpılmış bulunan Flaminie, Elisabeth ve Robine bayanlar:

— Korkunç bu! diye mırıldandılar.

Bn. Léo sessizce durdu. Charlotte koltuğundan kalktı ve alabildiğine kararla ilk süzünü söyledi:

— Çocuklar bir koca tarafından ispatlanmış da olmalıdırlar. Hem bay Debray gibi bir kocayı kalkıp millete gösterseydik, gülerlerdi bize Ne yapıp edip Charlotte için gelenekleriimize uygun bir koca yaratmalıyız.

Gaston:

— Koca mı, o burada işte! Elde bir! dedi.

— Ne biçim bir koca yaratılabilir

— Olmaz!

Bn. Léo hayran hayran torununa baktı.

— Ne ben, ne de Charlotte, böyle bir zırvalığı alamayız üzerimize, dedi. Şu bay Debray'dan bir çocuğun olmasının gerektiğini anlıyoruz, ama böyle bir kocayı herkesin önüne çıkararak ailenin şerefini iki paralık etmeği aklımızdan bile geçirmedik!

Gaston Food:

— O halde, gizli bri çocuk mu bulup buluşturmalı? diye sordu.

Bn. Léo:

— Gözde insanlar gizli çocuk edidiye aranacak ilk madde var, bay Debray'ın bize şahsen gösterdiği bu madde, yeter bile: cana yakın görünüşlü ve henüz çekip çevrilebilir bir yaşta bulunan Camille Debray, derli toplu büyütüldüğünden, hiç değilse görünüş ve güçlü kuvvetli oluş bakımından kanımıza uygun bir adam olabilir. Onu değiştirelim, ruhunu ve zekâsını bileyliyelim de zaman geldi mi, onu bizi milletin maskarası etmeden takdim edebiliriz.

Herkes kendiliğinden anlaşılacak yolda kabul etti, her zamanki gibi bir Charlotte diklendi:

— Büyük-anne, imkânsız, diye bağırdı. Hoşuma gitmiyor o benim! Hiç sevemedim kendisini.

B. Gaston:

— Duygulu görünmenin de tam zamanı ya! diye mırıldandı. Hem kuzum, kim seni onu sev diye zorluyor?

Bn. Léo:

— Sevgili yavrucuğum, diye içini çekti, aşk maşk yok, evlenme meselesi var ortada. Tanrı bizi, bize lâyık olmayan bir kocaya mahkûm etmiş; biz bu mahkûmiyeti mümkün mertebe az acıklı hale getirmeğe çalışıyoruz. Hepimiz de buna senin kadar üzülüyoruz.

Kötü huylu Charlotte:

— Ama koca var, başımın belâsı! dedi; bir de çocuk olursa...

Büyük-anne:

— Charlotte! diye gürledi, genç kız düşünceleri değil bunlar! Sen böyle şeyle uğraşmıyacaksın; senin yerine düşünürüz biz!

Charlotte:

— İyi ya! diye içini çekti.

Ama bizi kimse onun inanmış olduğuna inanmağa zorlayamaz...

★

Casimir amcanın evine yaptığı gece ziyareti anından şimdi odasının kapısının tıklatıldığı âna dek Camille'in düşünceleri ne kılıklara girmişti? Vay canına! az değişmişti bu düşünceler; doğrusunu söylemek gerekirse, kafasında olup olacağı bir düşünce vardı: **(Devamı var)**

Dul Bakire

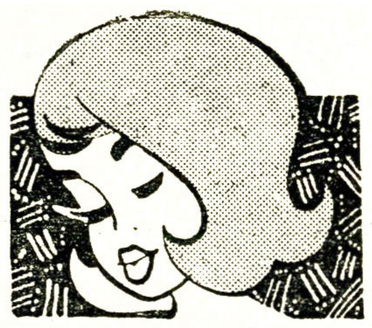

Bir Genç Kızın Hayatı : Bül-Hi-Şer

— Bilmem ki Orhan Bey, diye cevap verdi, içkinin ağırını, hafifini... Siz nasıl isterseniz...

— Teşekkür ederim... Zaten hoşunuza gitmezse, dokunursa, bitirmeyiverirsiniz...

Birer vermut soda ısmarladılar. Nurhayat bu tatlı içkiyi yudumlar yudumlamaz beğenmişti...

— Güzel bu, dedi.

— Şerefe öyleyse!

— Şerefe!...

Kadehlerini ışıl ışıl tokuşturdular...

Pistte dansedenleri seyrediyorlardı.

Orhan bey:

— Program başlayınca hayli eğleneceğiz galiba...

Dedi.

— Ne programı?

— Buranın programı.

— Nedir?

Orhan bey Nurhayat'ın bu derece safdil oluşuna hem şaşıyor, hem de hoşlanıyordu.

— Burada, dedi, saat 11 den sonra atraksiyon başlar, hayli eğlenceli numaralar vardır...

— Ne, diye hayretle sordu Nurhayat, onbirden sonra mı?

— Evet...

— Aman Orhan bey, geç kalırım ben eve...

— Canım bu gece tabiî değil mi?

— Tabiî belki ama, annemin haberi yok!

— Tahmin etmez mi?

— Nasıl tahmin etsin? Bilmez ki insanların, gece yarısından sonra eğlenmeye başladıklarını!

— İlâhi Nurhayat!

Orhan bey düşünmeye başlamıştı. Kıza iyilik etmek isterken, fenalık etmiş olmasındı sakın... Öyle ya, gelişigüzel konuşan bir kız değildi ki bu. Sözleri gerçekti. Ya annesiyle münakaşa ederlerse, ya bu gecenin neş'esi bir üzüntü mevzuu olup kızın burnundan gelirse?

— Ne düşünüyorsunuz?

Bunu Nurhayat sormuştu birdenbire.

— Hiiç...

Diye cevap verdi Orhan bey.

— Hiç olur mu, bayağı düşündünüz. Neş'enizi kaçıracak bir şey mi yaptım yoksa?

— Yok canım, ne münasebet... Bilâkis, sizinle olmaktan duyduğum sevinci düşünüyordum...

— Teşekkür ederim, ben de sizin gibi düşünüyorum. Ne yapalım, gecikirsek de, anneme izah ederim...

Orhan bey, hay Allah dedi içinden, gene okudu aklımdan geçenleri. Verecek cevap bulamadı. Piste baktı, hayli çoğalmıştı dönen çiftler...

— Dans etsek olmaz mı?

— Dans mı?

Nurhayat irkilerek baktı.

— Tabiî dans!

— Ama ben bilmem ki...

— Kim biliyor ki canım, herkes müziğe kapılıp dönüyor işte... Dansın oldusu bittisi bu!

— Valla ne diyeyim, elim ayağım dolaşır gibi geliyor bana!

— Ben sizi tutarım!

Orhan bey, lâfı fazla uzatmadı. Kalktı, eğildi Nurhayatın önünde:

— Hadi cesaret, dedi, ben kalktım işte, geri dönmek olmaz.

Nurhayat kıpkırmızı olmuştu tepeden tırnağa...

— Peki, dedi çaresiz, kalkıyorum ben de! Ama karışmam, her mes'uliyet size ait...

— Kalabalığa karışınca birşey olmaz...

Kalktılar, pistin kenarında durdular. Nurhayat şaşkın şaşkın gülümsemeye çalışıyordu. Dansedenler bir helezon çizerek önlerinden geçerken, Orhan bey Nurhayat'ı belinden hafifçe çekerek bir boşluğa kayıvermişti. Nurhayat ilk adımda Orhan beyin ayağına basmıştı ama, öteki umursamamıştı bile... Bir süre dans eder gibi kıpırdayarak yerlerinde saydılar. İyi bir hazırlık devresi olmuştu bu. Nurhayat ferahladığını, cesaretinin çoğaldığını ve ayaklarının kendi kendine harekete geçtiğini tuhaf bir şekilde hissetmişti

Çalınan parça da ilk dansa başlayanlar için oldukça müsait bir slovdu...

— Nasıl becerebiliyor muyuz?

— Hem de nasıl!

Orhan bey sormuş, Nurhayat cevap vermişti. Gözleri ışıl ışıl gülüyordu ikisinin de... Kalabalığın dalgalanması ne kadar sıkıştırırsa o kadar kurtuluyorlardı dans etmek zahmetinden... Bu da ayrı bir eğlence oluyordu.

— İnanır mısınız, dansın bu kadar kolay olduğunu bilmiyordum...

— Her şey içine girmeyince zor görünür...

(Devamı var)

FALINIZ

KOÇ BURCU «21 Mart - 20 Nisan»
Sakin olmak gerekir bu hafta başlarında,
Yedi günün sonunda şansınız değişecek...
Bir misafir gelecek evinize yakında,
Mâzi şarabınızı yudum yudum içecek!

BOĞA BURCU «21 Nisan - 20 Mayıs»
Evinizde yepyeni hareketler olacak,
Yıldızınız bu hafta hayli parlak gözüktü...
Bir ümidiniz var ki, pek ansızın solacak,
Fakat üzülmeyiniz, faydası pek küçüktü!

İKİZLER BURCU «21 Mayıs - 20 Haziran»
Dikkatli bulununuz üstünüzde çok göz var,
En yakın dostlarınız bile haset duyuyor...
Zayıf görünürseniz birçok mesele çıkar,
Şükredin ki en büyük düşmanınız uyuyor!

YENGEÇ BURCU «21 Haziran - 20 Temmuz»
Oldukça hareketli geçecek bu haftanız,
İstikbaliniz için çok yorulacaksınız...
Hep dikine giderse o inatçı kafanız,
Maalesef sonunda taşa vuracaksınız!

ASLAN BURCU «21 Temmuz - 20 Ağustos»
Yuvanızda yepyeni bir âhenk kuruluyor,
Eski dostlarınızı hatırlayacaksınız...
Talih güler bir yüzle kapınızı vuruyor,
Siz de bu saadeti eve yayacaksınız!

BAŞAK BURCU «21 Ağustos - 20 Eylül»
Verdiğiniz sözleri yerine getiriniz,
Size güvenenlerin umudu kırılmasın!
His hayatınızda da bir düzene giriniz,
Kalbinizde bir izi artık kalmasın yasın!

TERAZİ BURCU «21 Eylül - 20 Ekim»
Bu aşkın sırrı yalnız size ait olacak,
Kimseye açmayınız, çünkü çok kıskanan var!
Talihinizin rengi ne karadır ne de ak,
Ortalama gidecek şansınız bir zamanlar...

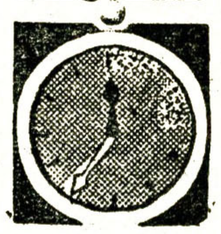

AKREP BURCU «21 Ekim - 20 Kasım»
Bu hafta çok sevinçli, mutlu olacaksınız,
Neş'eyle süslenecek gönlünüz oya oya...
Hayatta bir basamak daha çıkacaksınız,
Bu kedersiz günleri yaşayın doya doya...

YAY BURCU «21 Kasım - 20 Aralık»
Kararsızlık yüzünden hayli sinirlisiniz,
Mühim meseleleri sakın ele almayın...
Bir haber var bu hafta bir de misafiriniz,
Hazırlıklı bulunun, pek hayale dalmayın!

OĞLAK BURCU «21 Aralık - 20 Ocak»
İyi niyetinize inanmıyanlar pek çok,
Fakat bunun suçlusu yine kendinizsiniz...
Mademki kalbinizde hiçbir kötü niyet yok,
İstediğiniz yere cesaretle gidiniz!

KOVA BURCU «21 Ocak - 20 Şubat»
Çok tatlı bir sürpriz var bu hafta sonlarında,
Nedense bu günlerde biraz telâşlısınız...
Her şeyin hayrı vardır, kârın da zararın da,
Fuzulî masrafları bugünlerde kısınız!

BALIK BURCU «21 Şubat - 20 Mart»
Talihiniz ters değil, üzülmeyin pek fazla,
Geç olacak, fakat güç değil muvaffakiyet...
İyilikle saadet hep böyle gelir nazla,
Her zorluğu yenecek sizdeki iyi niyet!

İKİ ÇALGICI

BÜLENT SEREN

ÖZET : Babasının evinden kovularak kemanıyla yollara düşen Alfred bir arabaya rastgelir... Sahibeleriyle ahbap olur :

25 x 35 EB'ADINDA

Merdane kalıbı dahil 3 adet merdaneli
Yeni imalât

EL PEDALI

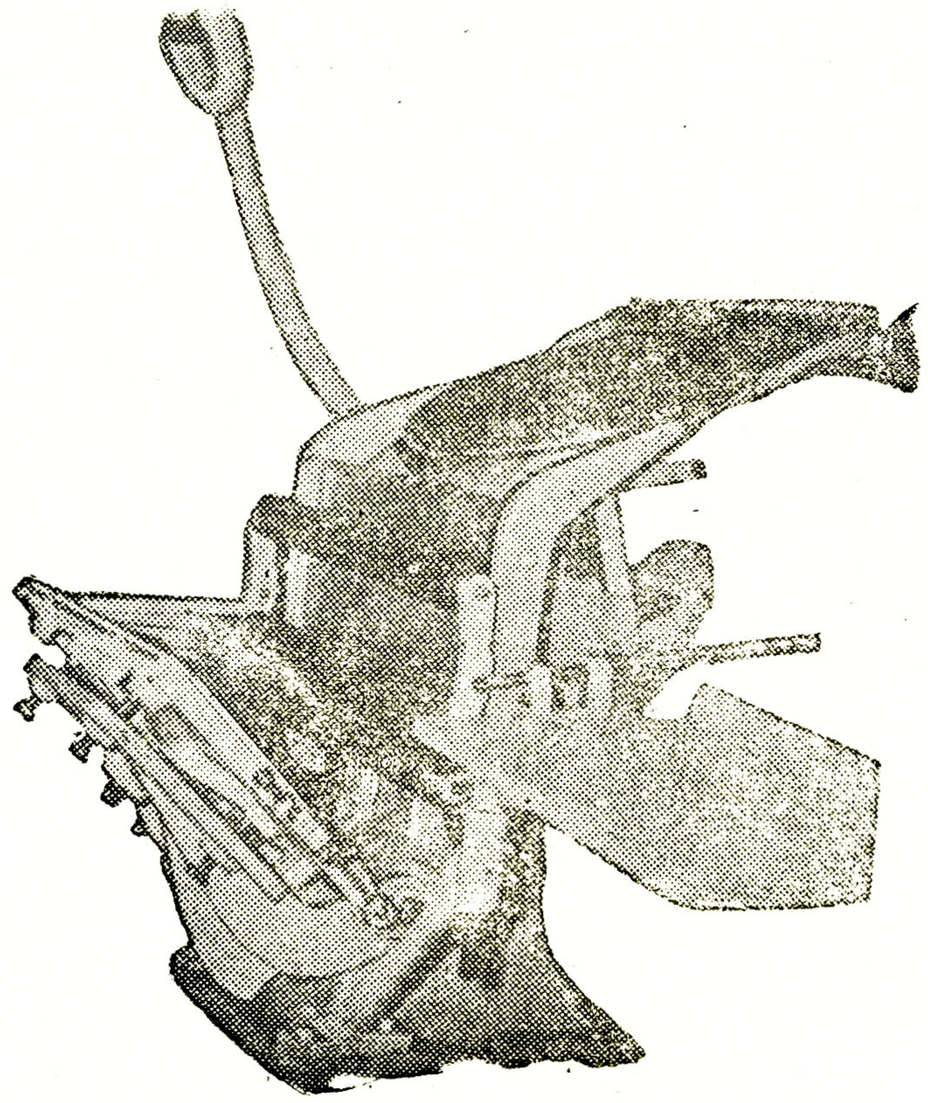

Satış yeri : Cağaloğlu, Hilâlahmer Cad. 6. 3
OKYAY Matbaası - İstanbul
Telefon : 27 26 24 **(Amca : 57)**

başarıyolu

Kültür
Sanat
Edebiyat
Aktüalite
Siyaset

MECMUASI

BAŞARIYOLU'NDA BULACAĞINIZ KONULAR:

Edebiyat — Resim — Müzik — Sosyal Problemler — İlim ve Teknik — Çocuk Problemleri — Gençleri ve Büyükleri İlgilendiren Konular — En Yeni Moda Haberleri — Aile ve Kadın — Meşhur Adamlar.

Başarıyolu, günümüzün en yeni görüş, fikir ve bilgilerini sizlere takdim eder.

Eski sayılarını «Himaye-i Etfal Sok. Emek Han, No. 17 - Cağaloğlu» adresinden isteyebilirsiniz.

(Amca : 58)

Çocuklarınız için ...

Güldüren
Bilgi veren
Şahsiyet kazandıran

En Güzel Kitaplar :

RED KİT SERİSİ :	Krş.
Pot Poker	250
Josjomona Karşı	»
Rintintin Daltonların İzinde	»
Missisipi Kumarbazı	»
Petrole Hücum	»
Mavi Ayaklılar	»
CİNGÖZ SERİSİ :	Krş.
Merih Casusları	250
Sihirli Heykel	»
Yamyamlar Arası	»
Kaçakçılar Peşinde	»
Uçan Daireler	»
İnkalar Hazinesi	»
KÜÇÜK PRENS SERİSİ:	Krş.
Hayaletler Şatosu	250
Esir Dük	»
Sihirli Ülke	»
SİPRU SERİSİ :	Krş.
Canavarların Peşinde	250
Gergedanın Boynuzu	»
Sihirbazlar Kampı	»

FATOŞ SERİSİ :
Birinci ciltten
beşinci cilde kadar
(Beher cilt 350 Kr.)

Siparişler pul veya havale karşılığı isteyenlerin adresine hemen gönderilir.

İsteklerin bildirileceği adres :
Hasan Tetik
Gazete ve mecmua bayii
Ankara Cad. No. 35
İstanbul

(Amca : 59)

Amcabey

-KOCAN GÖRÜR DİYE Mİ KORKUYORSUN? CANIM, UNUTTUN MU MİYOP OLDUĞUNU?..

-RÜYAMDA BİR SÜRÜ KAZ GÖRDÜM...
-GÖZÜN AYDIN! BİR SÜRÜ EVLENME TEKLİFİ ALACAKSIN!..

İSKOÇYA'DA AİLE KAVGASI:
-BUGÜN ETEKLİĞİ GİYME SIRASI BENDE!
-HAYIR, BENDE!

-BU ÇANTADAKİ PARALAR NERDE?
-GÖRMÜYOR MUSUN, KUTULARA KOYDUM!